

בין כסה לעשור

ב

קבצי חודש השביעי בליובאוויטש - תשרי תשפ"א
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יוצא לאור על ידי

ועד חיילי בית דוד - 770

להערות ותיקונים, ולהצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל

vaad770@gmail.com

בסיוע ארגון אש"ל - הכנסת אורחים

ואיגוד תלמידי הישיבות המרכזי - 770

פתח דבר

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו
שלום וברכה!

ברגשי גיל והודיה הננו להגיש לקהל תלמידי התמימים ואנ"ש, ובפרט לאורחי המלך "אשר הרגש החסידי שלהם האיר בהם בגילוי" וזכו לבוא ולהסתופף בד' אמותיו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בבית חיינו - 770 - בית משיח, במשך חודש השביעי, את הקובץ השני בסדרת הקבצים של תשרי בליובאוויטש תשפ"א.

קובץ זה יוצא לאור לעשרת ימי תשובה, וכן בקשר עם וא"ו תשרי, יום היארצייט של הרבנית הצדקנית מרת חנה ע"ה, אימו של כ"ק אד"ש מה"מ.

"פותחין בדבר מלכות" - בפתח הקובץ נדפסה רשימה נדירה מיחידות לשני תלמידי ישיבה בשנת תשכ"ז. היחידות עוסקת במגוון תחומים מרתק, וכ"ק אד"ש מה"מ משיב בה לשאלותיהם של הנכנסים בצורה מיוחדת. יחידות זו לא נדפסה בספרי השיחות השונים.

בקשר ובשייכות עם יום וא"ו תשרי, נדפס בזה לראשונה צילום ממכתב כללי-פרטי מאת כ"ק אד"ש מה"מ, שנשלח לרב טוביה שי' בלוי, רב בית-הכנסת 'בית חנה' בירושלים. במכתב זה הוספה בכתב יד קדשו של כ"ק אד"ש מה"מ בקשר לבניית בית-הכנסת ע"ש אימו הרבנית הצדקנית ע"ה.

המשכו של היומן המיוחד והמפורט מחודש תשרי תשל"ד מתפרסם כאן לראשונה. היומן נכתב על ידי הרב עזרא מפעי, ומלא בפרטים מיוחדים וראשונים.

במרכזו של קובץ זה ניצבת סקירה מרתקת ומקיפה אודות יחסו של כ"ק אד"ש מה"מ לגליון ה'בית חיינו' שיצא לאור בשנים תשמ"ט-תשנ"ב. בסקירה זו מתפרסמים לראשונה מענות קודש מאת כ"ק אד"ש מה"מ, מסמכים מרתקים מארכיון המערכת, תמונות פני הקודש ופרטים חדשים אודות היחס המיוחד של כ"ק אד"ש מה"מ לגליון זה.

חותמת את קובץ זה התוועדות חסידית מעוררת עם רב העיר בני-ברק הרב

יצחק איזיק שי' לנדא. בהתוועדות זו נעמד הרב לנדא ומעורר את תלמידי התמימים לעסוק בעבודה הפנימית של "להביא לימות המשיח".

•

בטוחים אנו שקובץ זה יוסיף בהתקשרותם של תלמידי התמימים ואנ"ש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א המתבטאת בתוספת חיות בשליחות היחידה "קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש". ובוודאי שעל ידי מילוי שליחותו העיקרית, נזכה תיכף ומיד להתממשות נבואתו העיקרית "הנה זה משיח בא", שתתקיים בוודאות גמורה.

ובוודאי שע"י ההתאספות במקומו של מלך וההתעקשות "לילך בעקבות אביו במסילות שדרך בהן רגלי האב, ובכל מקומות שהיה רגיל להמצא שמה", ומתוך רגש הזעקה הנשמעת "כלתה לישועתך נפשי . . . כלו עיני לאמרתך", נזכה כבר להתראות עם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א פנים אל פנים בהתגלותו לעין כל, כאשר יכירו וידעו כל באי עולם כי יש מנהיג אחד לבירה זו, וכל דבריו נצחיים המה, ואף אחד מדבריו הק' לא חזר ריקם ח"ו - "תשועתך כאמרתך", ואזי במהרה תישמע ההכרזה מכל קצווי תבל באופן של "ימלא פי תהילתך":

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח

ימות המשיח, עשרת ימי תשובה תשפ"א
שבעים שנה לנשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

תוכן עניינים

.....

6 | יחידות נדירה

רשימת יחידות משנת תשכ"ז

11 | יציקת הגג דבית חנה

תצלום מכתב בפרסום ראשון מאת כ"ק אד"ש מה"מ

13 | תשרי תשל"ד

יומן מיוחד ומפורט - חלק ב'

22 | משם יוצא אורה

סקירה מקיפה אודות גליון 'בית חיינו'

61 | להביא לימות המשיח

התוועדות חסידיית עם הרב יצחק איזיק שי' לנדא

יחידות נדירה

.....

ליל שישי אור לה' אדר שני תשכ"ז היה 'ליל יחידות'. ביומנו של ר' מאיר הארליג אנו מוצאים שבאותו לילה קיבל הרבי ליחידות בחדרו הק' החל מ-19:30 בערב ועד 3:45 לפנות בוקר כשבשעה הראשונה שהתה בחדרו הק' הנהלת ישיבת תות"ל המרכזית 770 ולאחר מכן נכנס הציבור הרחב כל אחד בתורו הוא.

על תוכן של אחת היחידויות באותו לילה מספר ר' מאיר ביומנו: יהודי זקן נכנס ואמר שעקב עבודתו הרבה קשה עליו ההליכה ל'אווהל' תשובת הרבי הייתה: כל אחד צריך לנסוע אל הרבי וגם אני משתדל לנסוע אל האווהל ככל האפשרי.

לפנינו ראשי פרקים מיחידות נדירה ומרתקת של שני תלמידי ישיבה מליל שישי ה' אדר שני תשכ"ז. היחידות הנדירה עוסקת במגוון תחומים בהתאם לחמש שאלות שכתב אחד הבחורים על הפיתקא אותה הגיש לידי הרבי בתחילת היחידות. יחידות זו לא נדפסה בספרי השיחות השונים.

למותר להדגיש שהנחה זו שנכתבה בשעתה הינה 'בלתי מוגה' ולא ניתן לדייק בפרטיה.

הנ"ל: אני משתדל. (מוסר לרבי פתק עליו ה' שאלות)

א. אני מעוניין לדעת את דעתו הק' בנוגע לארץ ישראל - אתחלתא וגאולה, הבחירות שם והצטרפות לממשלה בתור שר.

ב. האוכל לקבל מענה מדוע נוהגים חסידים לאחר בתפילה?

תחילה הגישו את הפתקא לבקשת ברכה, כנהוג.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: שהשי"ת ימלא משאלות לבבכם ברוחניות וגשמיות וכו'.

(פונה לאחד הבחורים) איך עיסוקיך ב'נגלה' וב'נסתר'? ומה עם הפצת המעיינות?

ספק אם המשיח בא.

אח"כ יבנו את בית המקדש - וגם אז ספק אם בא המשיח.

אח"כ יקבץ את גלויות עם ישראל - ורק אז המצב הוא בבחינת "ביאת המשיח" ואתחלתא דגאולה.

מעלותיה של המדינה, שבזכותה ניצלו יהודים רבים - כבר הורגלנו במשך הגלות לתופעה זו, שמדינה פלונית תתייחס באהדה לבני עמנו ותפתח את שעריה לקלוט יהודים, ומדינה אחרת תתנהג בעוינות

- אך עדיין אין זה אתחלתא דגאולה.

הנ"ל: הלא גדולי ישראל מסוימים אמרו באופן אחר?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: המדרש ניתן לשבעים פנים, משא"כ ההלכה היא ברורה. כך גם בנידון דידן הלכה

ג. מה דעתו בנוגע ללימוד בקולג'?

ד. מה טעם "נתפסה" דווקא חסידות חב"ד להפצת המעיינות חוצה, הלא בשאר החסידים לא מצינו השתדלות מיוחדת בנושא?
ה. עניינו של הזקן מהו?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: (מביט בפתק) ישנן כאן חמש שאלות כנגד חמשת חומשי תורה... על כל אחת מהן אפשר לחבר ספר שלם...

אתחלתא גאולה

על השאלה הראשונה - הרמב"ם כותב מפורשות שהסימן לביאת משיח יהיה באופן זה: יהיה יהודי ירא-שמייים, הוגה בתורה. ויכוף כל ישראל לקיים תורה ומצוות. לא כימים אלה, אלא כל יהודי שלא ירצה להניח תפילין או לבנות סוכה, המשיח פשוט יכריחהו לכך! - ועדיין

ר"ח אלול תשכ"ז

ג' אב תשל"ז

גדולי ישראל שהזכרת, היו גדולים מהם (בצדקותם) ובזמנם היו חטאים בעולם, ואם כן וודאי שעתה הוא כך.. אם כן איך אפשר לומר שבטלה גלות?!

ישנם גם כאלה שמדמים שכיוון ש"הגאולה קיימת" אם כן הסיבה ("חטאינו") אינה משפיעה, הווי אומר מותר חלילה לחטוא...

משרת שר בממשלה וההשתתפות בבחירות

כ"ק אדמו"ר שליט"א: על השאלה אם מותר להצטרף לממשלה בתוקף משרה ממלכתית - אם המשרה היא נטולת כל שלטון וביצועית בלבד כמו "מנקה רחובות" וכו', מותר. אבל אם יש לו זכות להביע דעה, זה היפך מדין שולחן ערוך. ואפילו אם הוא שליחם של 2 מיליון יהודים הוא שליח לדבר

הנ"ל כתובה בצורה במפורש ובצורה ברורה ואי אפשר לומר באופן שונה! הנ"ל: הלכה זו ברמב"ם היא בפרק האחרון?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בסמוך לאחרון.

הרמב"ם מפרט את כל השלבים - ועדיין המשיח בספק. ולכן כל זמן שלא הגיע שלב האחרון, אין זה אתחלתא דגאולה.

כך היא ההלכה.

והביאור השכלי: אנו אומרים "מפני חטאינו גלינו מארצנו". "חטאינו" - סיבה ו"גלינו מארצנו" - תוצאה. כל זמן שה"חטאינו" בקיומו - המצב הוא "גלינו מארצנו". ואם בזמן האמוראים ראשונים וכו' היה מצב של "חטאינו" (וממילא "גלינו") כל-שכן שהמצב כעת הוא של "חטאינו". זקניהם של

עבירה.

אלא בתנאי שכל דבר שחברי הממשלה יוזמים, ימחה ויבטל... אבל אם אינו מסוגל לעשות זאת הרי זה היפך השולחן ערוך והרי הוא כמכריז על 'אתחלתא דגאולה'!

העשיה בצורה שתועיל להפיץ יהדות, וניצול דרכים שמקבלים לטובה - רצויה. אבל להצטרף אליהם ובתפקיד ממלכתי - אסור.

בנוגע לבחירות - הגם שיש בזה חילוקי דעות, הדבר אפשרי, כי זה מביא תועלת לענייני יהודים ויהדות.

איחור זמן תפילה

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בנוגע לקריאת שמע, משתדלים לקרוא בזמן. ובנוגע לתפילה - שזמנה עד סוף שעה רביעית - אמנם מאחרים.

והדבר מובן על פי פסק הרמב"ם (ומובא בשולחן ערוך אדמו"ר הזקן) ש"תפילה בלי כוונה תפילתו מבוטלת". ואין כוונתו לפירוש המילות, דבר השנוי במחלוקת ולדעת הרוב אין דבר זה מעכב, אלא שאין כל טעם שיתפלל מוקדם ומחשבותיו מתמרנים בין המכולת לסנדלר, כשיצטרך סוף-סוף להתפלל שוב...

לימודים בקולג'

כ"ק אדמו"ר שליט"א: על הקולג' - חז"ל אומרים: ודברת במ - ולא בדברים בטלים ולא בחכמות חיצוניות. ולכן בתנאי שזהו לימוד

מקצוע כמו סנדלר, חייט או סוחר. כך יכול האדם להיות עורך-דין במקצועו - כשהגישה בצורה זו והיחס אל הלימודים הוא כטפלים לעיקר - המקצוע, אז אפשרי הדבר.

אבל אם הולכים כדי להתקבל ב"חברה". להיות "בן תרבות", לדעת על שקספיר איינשטיין וכו', ולהפגין ידיעות במהלך שיחות חברה - אזי הרי ביטול תורה ואסור ללכת.

כשהולכים למטרת לימוד מקצוע, צריך להיות בטוחים שאך ורק המקצוע הוא המטרה, נטל הדברים המתלווים אסור להתייחס גם "בדרך אגב". אם הולכים במטרה להרוויח ב"הזדמנות" עוד מושגים - אסור הדבר בתכלית!

נכנסה אלי אשה דתייה (לבושה בפאה) ובעלה יהודי המגדל זקן - ובנם הולך לתיכון. שאלתי אותם מה בדעתם לעשות כשהבן יסיים את התיכון? וענו לי כי בכוונתם לשלחו לקולג' כי "עליו להיות בן אדם". שאלתי: מה יזיק אילו יגדל לגאון בתורה ויהיה בקיא בש"ס ופוסקים? ענתה לי האשה: (הרבי מחיך) "הוא אמנם יהיה גאון, אך לא יגדל בן אדם.. לא יהיה לו מושג מתי נולד שקספיר...". שאלתי אותה: את יודעת מתי נולד רבא? "לא" - ענתה לי. שאלתי - ומתי נולד יוליוס קיסר? ענתה לי: "וכי למה לי לדעת, לא פגשתי אותו מעודי..."

- בצורה כזו, להיות "בן-אדם"

ההבדל בין אדם שעוסק בגמרא ופירוש רש"י, שאמנם לומד בהעמקה אבל מצטמצם בתחום ה"פשט". משא"כ הלימוד בתוספות הוא באופן של קושיא ותירוץ, ראייה וכו' וכו', באופן של הרחבה. עם זאת אין ספק שגם התוספות וגם רש"י למדו גמרא בצורה הטובה ביותר...

עניינו של ה'זקן'

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בנוגע לעניינו של הזקן - יש בזה מחלוקת הראשונים, וישנם כאלה המחייבים בגידול הזקן, שכמותם פוסק ה'צמח-צדק' להלכה.

ועל פי קבלה הענין גדול מאוד - י"ג תיקוני דיקנא, וממשיכים מ"ג מידות הרחמים. הצמח צדק כתב ש"ג התיבות של "והוא רחום", הם במקביל ל"ג מידות הרחמים.

הנ"ל: האם בשביל ביזנעס מותר?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אם כן אין לדבר סוף...

הנ"ל: מדוע רבים מאחינו הליטאים אינם מגדלים זקן?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: או שסבורים כדעת הראשונים, או שסבורים כי הם אינם צריכים להמשכת היגמה"ר. אנו אבל יודעים כי כדי "להביא" ל'ה' א-ל רחום וחנון כו" - עלינו לגדל זקן!

השי"ת ימלא משאלות לבבכם לטובה וכו' וכו' (הרבי נפרד כרגיל בברכה).

ולהשתלב בחברה ולדעת לענות - ללכת בגלל זה לקולג', אסור!

הפצת המעיינות - למה דווקא חב"ד?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: על השאלה מדוע אין שאר החסידים עוסקים בהפצת המעיינות - ראשית, צריך לשאול אותם...

אך הסיבה בפשטות היא, מפני שלמידה היו תלמידים רבים, וכל אחד קיבל מתורתו בקו שונה. אדמו"ר הזקן "לקח" את שקיבל באופן של הרחבה והפצה. שאר התלמידים אמנם "לקחו" באופן של העמקה - אך לא בהרחבה.

וכיון שהם לא "לקחו" זאת בצורה של הרחבה - אין באפשרות הדורות הבאים להפיצם.

ודוגמא אפשר להביא, על דרך

י"ג אב תשכ"ו

יציקת הגג דבית חנה

לפנינו מכתב כללי-פרטי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אל הרב טוביה שיי בלוי • מכתב זה נשלח בשנת תשל"ט, ומכיל הוספות בכתב יד קדשו • צילום מכתב זה מוגש כאן בפני הקוראים בפרסום ראשון.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, חמשה עשר באב, ה'תשל"ט
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו'
מו"ה טוביה שיי

פרסום
ראשון

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת המכתב **ג' (זכרון וא"י)**

עמדתנו ביום אשר "מכאן ואילך דמוסר יוסף" - מוסרף לילות על הימים לעסוק בחורה יוסף חיים על היי"ו, ולימוד התורה (ובפרט - העסק בחורה) וההוספה בו - ה"ה בידי לידו כעשה, קיום המצוות והוספה בזה, כולל גם הוספה באיכות - הידור בקיום המצוות, הרך זהו גם ענין שהזמ"ג, שנכנסנו לשבע דנחמא על פורענות ד"מספני חטאינו גלינו מארצנו כו"ז והוספה בביטול הסיבה (הטאינו) מוסיפה בביטול המסובב (גלינו),

וכמודגש גם בזה אשר חז"ל מקשרים יום זה וענינו (הוספה בלימוד התורה בלילות) עם ענין השעה באב - בנתנם סימן לדבר (אשר סימן בחורה - גם כן תורה והוראה היא): קמטי עד שכבי קמבי - פירוש מזמן אמירה קומי רוני בלילה (במגילת איכה) בט"ו באב ועד זמן שכבי עד הבוקר (במגילת רוח) בשבועות, צריך להיות קמבי רוני בלילה - להוסיף בלימוד התורה בלילות.

ולא רק בסימן (לכל הדורות) מודגש הקישור שבין השעה באב וחמשה עשר באב, אלא גם בקביעות ט"ו באב ליו"ט בפעם הראשונה, שהי' זה בשנת הארבעים לדור המדבר, ששקראו את הלבנה במילואה בט"ו באב - ידעו בודאי ששלה הגדה דמתי מדבר שנגזרה בכ"ה הראשונה של השעה באב, וקבעוהו יום-טוב, כמסופר במדרש, ומרומנו הנ"ל (דמכאן ואילך - מוסרף) גם בזה, שהרי ישראל מניין ללבנה, שאחד הטעמים בזה הוא שישראל דומים ללבנה, ודברי ימי ישראל הם עליית וירידות בהגמת הלבנה, ועהדים להתחדש כמותה, ועד דקיימא סיהרא באשלמותא בט"ו בתורש, שאז אור הלבנה במילואו ובשלימותו, ובפרט בט"ו באב - שבא אחרי ירידת פלאים דהשעה באב -

שלבן לא היו ימים טובים לישראל חמשה עשר באב וכיום הכפורים -

ה"ז גם מרמז ומדגיש מילוי ושלימות חיי כאו"א מישראל בחורה אור ונר מצוה הבא ע"י התורה, שהם חיינו ואורך ימינו,

ולפום צערא דט" (באב) אגרא - הוספה ועליית פלאים.

ויהי אשר ביום זה דחמשה עשר באב ו"מכאן ואילך" - ובפרט בשנה זו עלי' נאמר: וציויתי את ברכתי לכם בשנה הששית גו' לשלוש השנים - גם לשנה המסוכה שנה השבע, שהיא שנת לה', גם (הכנה) לשנה שלאחרי' (וענינה) הקהל את העם האנשים והנשים והטף גו' למען ישמעו גו' את כל הברי התורה הזאת -

יתקור כל או"א מאתנו במוכחי כל ישראל להוסיף בחורה ובמצוות, הן בנוגע לעצמו והן בהשפעה על זולתו.

וע"י הוספה אור האמיתי דתורה אור ומצוותי' בחושך הלילה והגלות (הנקרא לילה) - אשר אפילו פעם אור דוחה הרבה חושך - עאכו"כ הוספה באור, אור גדול, אור במילואו -

נזכה בקרוב ממש לקיום היעוד: קץ שם לחושך ולילה כיום יאיר,

כימי צאתנו מארץ מצרים, אשר הקים הוי"ו "עדות (מצוות) ביעקב וחורה שם בישראל" וצוה להודיע לבניכם דור אחרון

במכתב זה הוסיף כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בכתב יד קדשו:

מאשר הנני קבלת המכתבים והפ"נ (והדו"ח) ות"ת.

בגאולתנו האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו מאפילה לאור גדול.
 בכבוד ובכרחה
 (מא) מלך
 (מא) מלך

נהוג בכוכ"ם מדינות, ומהן בארצנו הקדושה תוכב"א ובארצות הברית וקאנאדא, אשר בימים אלה רובם ככולם של מוסדות הלימוד מסיימים ההכנות לשנת הלימודים-החדשה, המחלילה בס במשך חודש אלול, חודש דאני לדודי ורודי לי.

ומובן אשר זה מדגיש הכרח המפדי של פעולה מיוחדת בשטח הרחב הדוספה בתורה - השתדלות גדולה ועצומה שתכניות לימוד התורה לשנה הבע"ל תהיינה במקמדי הכיח גדולים הן בכמות והן באיכות, ובכל המוסדות-לימוד, מתחיל מהגן (וגנן) וחדר וכו', בכל הדרגות ובכל הכתוה.

ובשח אפשר לכאוו"א למצוא דרך איך לפעול בזה באופן ישר או בעקיפין, בעצמו או ע"י ידידים וכו'.

וזכות ה"ח דרבים מסייעה והקב"ה עוזרו.

מכאן..חיינו: הענייה בסופה ובפרש"י שם (בפרש"י בע"י: מוסיף הקב"ה שנים על שנותיו). **העסק בתורה:** ראה ב"ח לטווא"ח סמ"ז ד"ה ונוסא. ד"ה הסכת תרצ"ג (בס' הקונטרסים ה"א). **השעה באב:** להעיר מלקוטי לוי יצחק אגרות ע' תי. **בנחנם סימן:** ב"ח לטווא"ח סרל"ח: האחרונים קבלו לומר כו' מקומי כו'. ובמג"א שם משמע שפע"ז צ"ל מט' באב כפשוטו ל' הב"ח. ואולי י"ל דלא פליגי ומוסיפים על הש"ס - **וע"ד** (צ"ל ממש) שמשעם דבטלה גזירה מדבר קבעו יו"ט ליום **שנתכרז** (דבטלה בט' באב שלפניו. וראה מה"כ באיכ"ר פתיחה לג). וכן בהשעם בנדו"ז דלילות ארוכים קבעוהו לחצי אב (סיום ה) קייץ - ב"מ ק, ב. **קומי. שכבי:** איכה (ב, יט). רות (ג, יג). וראה תמיד ספ"ד. **בשבועות:** מפני שהוא זמן מהן **תורה** (ראה שו"ע אדה"ז סתצ"ד סי"ג). **כמסופר במדרש:** איכ"ר פתיחה לג. ירוש' סוף הענייה - הובאו ברש"י ותוס' הענייה שם. **ישראל מונין ללבנה, שאחד השעמים:** סוכה כט, א. שמו"ר (פטו, כו): החדש הזה לכם הה"ד יפרח בימיו צדיק גו'. זח"ב פה, א. **ובפרט בט"ו באב..שלכן:** ראה ד"ה נחמו, תרכ"ו. נחמו, עת"ר (בסה"מ זח"ר). **נרידה פלאים..ועליית פלאים:** ראה רשימות הצ"ל לאיכה (א, ט) באור התורה לנביאים ח"ב ע' א' סב ואילך. **כחמשה..הכפורים:** ראה רשימות הנ"ל - שם ע' א' צו. **וציוותי..השנים:** בהר כה, כא. **שבת לה:** בנוגע לט"ב - להעיר דנדחה כחלל בשבת ואמר רבי הוואיל ונדחה ידחה (מגילה ה, ב). **הקהל..זאת:** וילך לא, יב. בממב"ם סוף הל' חגיגה: אפילו חכמים גדולים שיודעים כל התורה כולה חייבים לשמוע (הקריאה בקהל) בכוונה גדולה יתרה. שמה הוראה להכנה שלהם ג"כ. **והגלות (הנקרא לילה):** להעיר משהש"ר רפ"ג: לילך של מצרים כו' בבל כו' מדי כו' יו"ן כו' אדום כו' שישנתי לי מן התורה ומן המצות כו'. וראה ירוש' תענית פ"א סה"א. תו"א שמות (נד, א). ובכ"מ. ולהעיר מלקו"א להה"מ ד"ה מה כו' הקב"ה (ז, ב). **קץ שם לחושך:** ראה שערי אורה ע' קעב ואילך. **ולילה כיום:** יאצ"ר: ע"פ תורת הבעש"ט עה"פ ואנכי הסתר אסתיר (דמ"א ליקוטים צג) שמוסתר שזויה הסתרה - י"ל שתיקונו ולמעלותא זהו קצה השני - לילה כיום יאיר. **כימי צאתנו:** שבדוגמת זה אראנו נפלאות - בגאולה העתידה (מיכה ז, טו). **כימי צאתנו:** שאז - לילה כיום יאיר (ראה שמו"ר פי"ח, יא (הובא בלקו"ח צו, ג. רשימות הצ"ל לתהלים ע"ק): לע"ל הלילה נעשה יום שנא' והי' אור הלבנה גו'). **עדות..האחרון:** תהלים ע"ק, ה-ו. **עדות (מצוות):** ראה ד"ה ויקם עדות ה"ש"ח (בסה"מ הש"ת ע' 51). **דור אחרון:** להעיר מענין אחרתי הימים, פי' חז"ל ב"מדור דור" (ס"פ בשלח). **מאפילה לאור גדול:** פסחים (קטז, ב). וי"ל אפלה למטה מחשך (זח"ב רסח, ב) ולכן הפכו אור גדול. ובס"י האריז"ל (קול יעקב): הארת ע"ק (בהגדה שם - בפ"י אור גדול).

בכבוד ובכרחה להצלחה בעבוה"ק [חתי"ק]

ז"ע נת' התמונות דיציקת הגג דב"ח [דבית חנה] ות"ח

תשרי תשל"ד

מיומנו של הרב עזרא מפעי

יום ראשון ד' תשרי - צום גדליה נדחה

היום נבחנו ע"י ר' נחום טרבניק וראש הישיבה של תורת אמת ושל מוריסטאון. באמצע הבחינה הלכנו ל-770 והרבי שליט"א יצא להלוויה בשעה 1:40. הרבי שליט"א המשיך עד אחרי הרמזור בקינגסטון וחיכה עד שנעלמה המכונית. הרבי שליט"א שאל האם עוד יש נוסעים ור' גרונר אמר שאין ומיד ר' גרונר אירגן עוד, והרבי חיכה עוד כ-4 דקות וחזר ל-770. אני רצתי ונכנסתי לבפנים לפני שהרבי שליט"א יטול ידיים, ובשעה שהרבי שליט"א אמר 'יושב בסתר עליון' אני הייתי ראשון. לאחר שהרבי שליט"א גמר לומר 'יושב בסתר עליון' נכנס לחדרו הקדוש.

ירדתי למטה לזאל הגדול, ותפסתי מקום ליד הבימה. מיד הרבי שליט"א ירד מחדרו הקדוש בערך בשעה 2. כשהרבי שליט"א ניגש למפטיר היה שקט מוחלט וכולם ממש כולל גם אני [שמעו] את המפטיר מילה במילה. לאחר התפילה הרבי חזר לחדרו הקדוש.

תפילת ערבית עם הרבי שליט"א בשעה 7:10 בערך. לאחר התפילה מיד הלכנו לאכול.

יום שני ה' תשרי תשל"ד

קמתי לסדר חסידות בזמן. בקריאת ספר תורה בשחרית הרבי שליט"א בא, והראשון שעמד לתורה היה ילד בר מצווה. אביו בירך לאחר מכן ברוך שפטרני.

שני עמד לייבל קפלן היות שאשתו ילדה בן.

תפילת מנחה הייתה למטה בזאל, ואני עמדתי במקום הראשון ליד הבימה. הלכתי לאכול קצת מוקדם, ומיד אחרי האוכל הלכתי ל770. וד.מ. וה. היו מסדרים את השולחנות היות והרבי שליט"א צריך לעמוד חזן. אני באתי וראיתי שני מקומות על איזה בימה שיש עוד מקום שם, ותפסתי לי ובשביל סעדיה. המקום היה לא רע . .

הרבי שליט"א יצא מחדרו הקדוש בשעה 8:30, ניגש לפרוכת ונגע בקצה הפרוכת. התחלנו את התפילה, ושמעתי את כל התפילה מהרבי שליט"א, וכן את כל הקדישים. הרבי בסוף התפילה רצה כבר לגעת בפרוכת, ואחד הכריז בנוגע למכון חנה לארגן אסיפה בכדי לאפשר את פתיחתה באיזו צורה וכו', לאחר שגמר לדבר הרבי נענע בראשו לאות הסכמה.

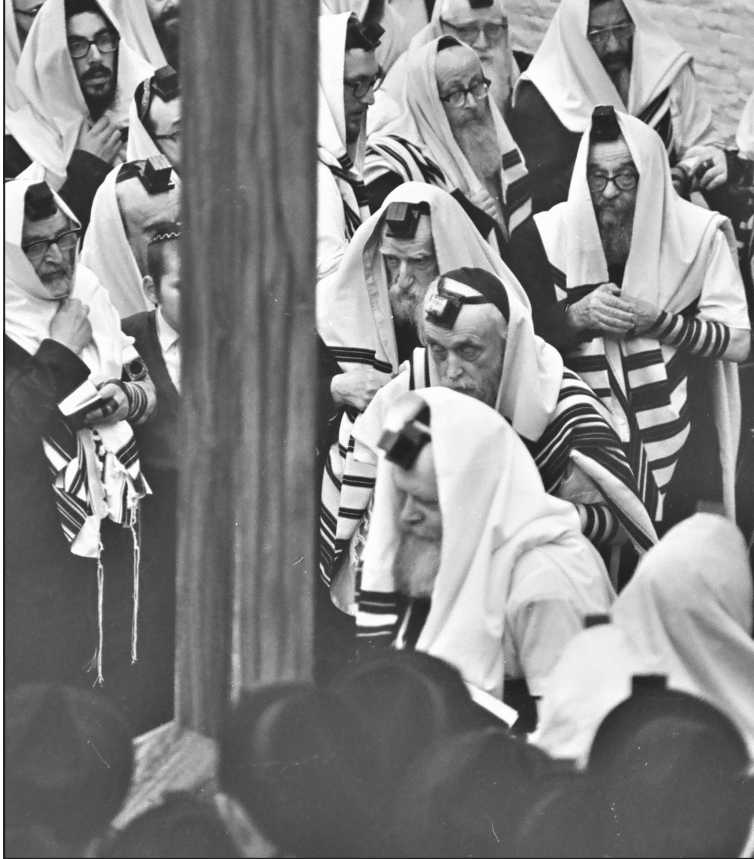
יום שלישי ו' תשרי תשל"ד

קמתי לסדר חסידות בזמן והלכתי למקווה בשעה 8:30. חזרתי מיד ל770 וסעדיה הודיע לי שאמרו שאין מקומות קבועים. ובר. ומ. כבר היו עומדים שם, אולם לאחר ויכוח יצאו משם ועמדנו על מקומנו הראשון.

תפילת שחרית התחילה בשעה 9:30. ראיתי כשהרבי שליט"א נכנס לזאל הגדול מעוטר עם תפילין ומעוטף עם טלית גדול. הרבי שליט"א ניגש לפרוכת, סידר התפילין שיהיה ישר, וכן הקשר של תפילין של ראש ורק לאחר מכן התחיל לומר קדיש.

במשך כל התפילה היה הרבי שליט"א אומר במנגינה חלשה, ומנגינה כמו בשבת בשעה שהרבי שליט"א עמד חזן בכ' אב. בקדושה הרבי שליט"א הגביה את קולו ועד לסיום תפילת שמונה עשרה.

ליד חובבי תורה סעדיה הודיע לי שהרבי שליט"א נסע לאוהל . . בשעה 6:50, מיד כל הבחורים שנמצאו בחובבי תורה רצו לכיוון 770 היות שנודע שהרבי שליט"א חזר מהאוהל. (דבר מוזר. אף פעם לא קרה שהרבי שליט"א חזר מוקדם מהאוהל). כל הדרך עשיתי אותה בריצה, והגעתי בזמן, וכבר הרבי שליט"א נמצא בחדר. התפילה התחילה בשעה 7:10 בערך. בקדושה הרבי שליט"א הגביה את קולו ולאחר קדושה עליתי על בליטה בקיר ונשענתי על הקרשים, מה שעמדו עליהם בראש השנה, ומשם ראיתי ושמעתי טוב מאוד. לאחר שהרבי שליט"א אמר קדיש לאחר עלינו לשבח, אחד האנשים אמר קדיש לאחר הרבי שליט"א, ולבסוף הרבי שליט"א אמר קדיש לאחר אמירת המשניות, ואף אחד לא אמר קדיש לאחרי כן, והרבי שליט"א רמוז באצבעו הק'

1 תשרי תשל"ה

שיגידו קדיש. הרב חדקוב ניגש לרבי שליט"א, והרבי שליט"א אמר לחדקוב שמישהו יגיד קדיש, ולבסוף שנים אמרו קדיש. לאחר מכן הרבי שליט"א נגע בפרוכת וחזר לחדרו הק'.

מיד לאחר התפילה הלכתי לאכול, ואכלתי מהר [כי] חשבתי שהרבי שליט"א יתפלל ערבית מיד. לבסוף נודע לי שהרבי שליט"א יתפלל תפילת ערבית רק בשעה 9:00. וד.מ. וס. פתחו למטה באולם הגדול חנות ספרים, ובגלל זה לא יכלתי להוציא את הארגז שלי להתוועדות. לבסוף מצאתי כיסא ועמדתי עליו במשך כל ההתוועדות.

ההתוועדות התחילה 9:30. בשיחה הראשונה הרבי התחיל לומר בעניין סיום מסכת חלה. ההתוועדות באופן כללי הייתה מאוד שמחה. בהרבה שירים הרבי שליט"א התנועע, וכן הרבי שליט"א מחא כפיים. לפני כן הרבי שליט"א ציווה שאחד ממסך הברזל ישיר, ולאחר שגמר לשיר הרבי שליט"א אמר שילד קודם בר מצווה ישיר, והילד התחיל לשיר את השיר בך ה' חסיתי. בזה השיר הרבי שליט"א מחא כפיים והיה מאוד שמח.

כ' מנחם-אב תשל"ו

הרבי שליט"א סיפר סיפור בנוגע לצדקה. על אדמו"ר הקודם בבית הכנסת, ונתנו צדקה בלילה, ואחד אמר לאדמו"ר הקודם כתוב בכתבי האריז"ל שלא נותנים צדקה בלילה, והרבי הקודם אמר בטח גם ביום הוא לא נותן צדקה אם הוא לא נותן בלילה. רב אחד מבוסטון ישב לא רחוק מהרבי שליט"א. והרב הזה ניגש אל הרבי שליט"א, והרבי שליט"א דיבר איתו כמה מילים. וכן שתה לחיים.

הרבי שליט"א דיבר שיתנו צדקה כפי טוב לבבו של כל אחד, ובאותו רגע כולם כתבו ומסרו את המעטפות מיד ליד עד לרבי שליט"א. הרבי שליט"א בידו הקדושה היה מכניס את המעטפות לתוך השקית. וכן היה הרבי שליט"א עושה תנועה בידו הקדושה בחוזק זמן ממושך לכל הצדדים, והשמחה הייתה מאוד גדולה. כן הרבי שליט"א ציווה לשיר מספר שירים, אחד מהם אבינו מלכנו ועוד. לאחר מכן הרבי שליט"א התחיל מעצמו לשיר את השיר צמאה לך נפשי, עד סוף השיר לבד. ההתרגשות הייתה גדולה מאוד ותענוג גדול מאוד הרגשתי בשעה זו. כן באמצע ההתוועדות זכורני אחד כנראה ניגש לרבי שליט"א ונתן לרבי שליט"א יד, והרבי שליט"א אמר לו מספר מילים.

בסוף ההתוועדות הרבי שליט"א קם ולקח את חבילת המעטפות והלך לחדרו הקדוש. עוד בתוך השביל בזאל היה עושה תנועה בידו הקדושה. לאחר ההתוועדות כולם יצאו לחוץ, ואני עמדתי אחרי המכונית של הרבי שליט"א.

לאחר כ-5 דקות ויותר הרבי שליט"א יצא, וכולם היו שרים, המכונית של הרבי שליט"א הייתה כבר קופצת מרוב דחיפות. הרבי שליט"א בדרך עוד למכונית הי' עושה תנועה בידו הק', וכן בתוך המכונית הרבי שליט"א המשיך לעשות תנועה. לאחר שנסעה המכונית כולם רצו לעבר הכביש, ושלושה מסלולים בכביש סגרו אותם הבחורים למספר דקות. הרבי שליט"א בשעה שעבר על הכביש במכונית, הרבי שליט"א עשה תנועה בידו הק'. וכן חדקוב נסע עם הרבי שליט"א.

**הרבי שליט"א התחיל
מעצמו לשיר את
השיר צמאה לך נפשי,
עד סוף השיר לבד.
ההתרגשות הייתה
גדולה מאוד ותענוג
גדול מאוד הרגשתי
בשעה זו.**

יום רביעי ז' בתשרי תשל"ד

הלכנו אני ומשה ל-770 . . למטה
בזאל הגדול, ותפסתי מקום מול
הבימה של הרבי שליט"א. היו שם

כ-200 ילדים כ"י, והיה שם רמקול והיו מדברים לפני הילדים ענייני חינוך בטוב טעם. בשעה 3:20 הרבי שליט"א הגיע לתפילת מנחה וכל הילדים עמדו. אני תפסתי מקום טוב לעמוד, והרבי שליט"א עלה על הבימה, נשען על ידו הימנית והסתכל על הילדים. בינתיים ברמקול היו מדברים לפני הילדים עניינים שונים, ולבסוף בערקה חן אמר לפני הילדים מספר פסוקים והם עונים אחריו בקול גדול. כן הקריא לפניהם סיפור על הבעש"ט והיו הילדים קוראים אחריו, והרבי שליט"א כשני פעמים רמז באצבעו לעבר הנואם אולם לא הרגישו בזה.. וכן אחד מהדברים לפני שהתחילו לדבר לפני הילדים, ניגש אחד מהנואמים ועלה לבימה והרבי שליט"א אמר לו מספר מילים. בסוף הודיעו לילדים ברמקול שעכשיו מתפללים תפילת מנחה ושיענו אמן יהא וכו' וקדושה בקול רם. וכן היה כל התפילה.. אחד הנואמים היה אומר "אמן" ברמקול וכל הילדים אחריו.

לאחר התפילה הרבי שליט"א ירד ליד העמוד, ושם חילק לילדים כסף. אני עמדתי ליד הבימה של הרבי שליט"א ומשם ראיתי טוב. נחשון הביא את בנו בן שלושה חודשים והרבי שליט"א נתן לילד צדקה. המון בעלי בתים הביאו את בניהם, ותינוק אחד ראיתי, כשרצו להושיט את ידו של התינוק בכדי שהרבי שליט"א ייתן לו צדקה, הילד משך את ידו והתחיל לבכות. הרבי שליט"א חיך, אולם בסוף נתן לו הרבי שליט"א מטבע. לאחר שגמרו לחלק לילדים יצאנו, היות והבנות מסמינר בית רבקה עכשיו הם יקבלו מעות מהרבי שליט"א..

באתי לסדר חסידות בזמן. לאחר מכן הלכתי ל-770 וכתבתי אגרת לבית. באותו זמן התקיימה יחידות. תפילת ערבית בשעה 11:45.

יום חמישי ח' בתשרי

קמתי לסדר חסידות בזמן. הרבי שליט"א לא בא לקריאת ספר תורה..

תפילת מנחה עם הרבי למטה בזאל הגדול עבדו קשה הבחורים לסדר את המדריגות ולהצמיד אותם לבימה.

**הרבי שליט"א התחיל
מעצמו לשיר את
השיר צמאה לך נפשי,
עד סוף השיר לבד.
ההתרגשות הייתה
גדולה מאוד ותענוג
גדול מאוד הרגשתי
בשעה זו.**

בשעה שהרבי שליט"א עלה לבימה הניח את הגארטל מקצתו על הכסא, יישר את הגרטאל והחזיר אותו. בתפילת מנחה הרבי שליט"א סקר את בית הכנסת איך שמתקדמים בגמירתה. ניגנו אבינו מלכנו והרבי שליט"א עשה תנועות בידו הקדושה [כל הימים האלו שאמרנו אבינו מלכנו ניגנו, והרבי שליט"א היה עושה תנועות בידו הקדושה מכה על השולחן]. וכן ר' מאיר הארליג

לפני תחנון הקריב את הכסא לרבי שליט"א לומר תחנון ונפילת אפיים, והרבי שליט"א אמר בעל פה ולא בסידור..

תפילת ערבית עם הרבי שליט"א למטה בזאל הגדול.

יום שישי ט' בתשרי תשל"ד

קמנו בבוקר בשעה 4:30 והלכנו למקווה. לאחר המקווה הלכנו לאמפייר - אלבני, מרחק 15 דקות ברגל ושם עשינו כפרות.. לאחר מכן חזרתי ל-770 ונרדמתי כשאני נשען על השולחן. לאחר מכן יצאתי לחוץ מאחורי 770 ותפסתי לי מקום בסוכה, בשביל לראות איך הרבי שליט"א לוקח את העוף ומוסר אותו לשוחט וכו'.

בשעה 7 בערך, לאחר שגמר הרבי שליט"א לעשות כפרות בחדרו הקדוש, לקח את התרנגול מחדרו עד הסוכה. הרבי שליט"א היה נושא את התרנגול, ומסר את התרנגול לשוחט, והרבי שליט"א עמד והסתכל. השוחט שחט את העוף בזריזות, ומרט מהעוף מספר נוצות. לאחר מכן השליך את התרנגול לתוך איזה דוד ולקח את הדם שהיה על איזה כלי עם עפר, ומסר השוחט לרבי שליט"א את הנוצות, והרבי שליט"א כיסה את הדם. לאחר מכן הרבי שליט"א חזר לחדרו, וכל הבחורים התנפלו על הדם ורצו גם הם לזכות לכסות, ואת כל זה אני ראיתי.

לאחר מכן הלכתי לעזרת נשים ותפסתי מקום רביעי בתור הראשון [ללעקח].

וסמכתי על מ. שיתפוס לי את מקומי. בשעה 7:15 כבר הייתי עם תפילין ותפסתי מקום ליד הבימה, היות וחשבתי שבשעה 8 בבוקר הרבי שליט"א יצא להתפלל. אולם הרבי שליט"א ירד רק בשעה 9.

במשך כל התפילה הרבי שליט"א משמש בתפילין של ראש כל הזמן שיהיה ישר ובאמצע. בחזרת הש"ץ בערך ברפאנו הרבי שליט"א הוריד את הטלית מעל ראשו הק', וישר את התפילין. לפני הקדיש האחרון גם את הקשר האחורי. התפילה הייתה מאוד מהר.

לאחר מכן הלכתי וקיפלתי את התפילין שלי מיד, ועמדתי מול היציאה ליד הספרים לראות שהרבי שליט"א עולה לחדר. אולם כשהרבי שליט"א ממש היה מולי, ילד אחד (מסתמא מבעלז) הרעיש בכסף, והרבי שליט"א נתן לילד צדקה.

לאחר מכן עלייתי לעזרת נשים, והתור היה כבר עד בחוץ בכביש. אולם למקומי לא הצלחתי לחזור, והייתי בערך מספר 20 [בתור]. כשראיתי את מ. עומד ולא מקבל לעקח מהרבי שליט"א, אמרתי לו שיגש ויקבל ורק לאחר מכן הוא קיבל. כשאני ניגשתי לרבי שליט"א לקבל לעקח.. אמרתי לרבי שליט"א לאחר שמסר חתיכה בשבילי אמרתי "למשפחה", והרבי שליט"א לא שמע אותי

ערב יום כיפור תשל"ו

ואמר לי בניגון "אה". חזרתי ואמרתי לרבי שליט"א "למשפחה", ומסר לי ובירך אותי הרבי שליט"א ב"גמר חתימה טובה"..

תפילת מנחה התחילה בשעה 3. לפני כן היו מסדרים את הרמקול עם איזה מקל שעטוף בפלסטיק מבריק. אולם לאחר שגמר הרבי שליט"א להתפלל, מאיר הארליג רצה להקריב את הרמקול לרבי שליט"א שיברך את האורחים, אולם הרבי שליט"א רמז בידו הקדושה שיורידו את הרמקול. הרבי שליט"א פנה לעבר הקהל ועצם את עיניו הק' והתחיל לברך את הקהל את הנוסח של הברכה (ישנו כבר מודפס במכתבים של הרבי שליט"א). אפשר להגיד שהיום ב-770 היו כמאה קופות צדקה כל מיני קרנות שונות, והיו כל האנשים מכניסים בקופות הצדקה.

לאחר התפילה הרבי שליט"א נתן מספר דולארים בכמה קופות, והבחורים רצו לחטוף הדולארים. הרבי שליט"א פנה לעבר הבחורים ואמר שילכו ללמוד. הבחורים הלכו והילדים ניסו לחטוף, והרבי שליט"א אמר: "או שאני ילך או שהם ילכו" ולאחר מכן דוד רסקין גירש את כולם..

קפצתי למקווה וחזרתי ל770, וב.מ. נתן לי את מקומו איפה שהוא עמד בתחילה. הצמדתי כיסא לקיר בכדי שמתי שהרבי שליט"א יברך את התמימים, אני אעלה. אולם הוועד המסדר לקח לי את הכסא. אולם כשנתרבו הבחורים לקחתי את הכסא, וממילא הוועד המסדר לא ראה אותו. את א.ש. הוועד המסדר הוציא אותו היות והברכה היא רק לתמימים.

כשהרבי שליט"א נכנס זה היה בשעה 6 בערך. הרבי שליט"א עלה על השולחן, והיה לבוש עם קיטל וטלית גדול, ובירך את התמימים ברכת כהנים וכן המשך הנוסח מודפס במכתבים של הרבי שליט"א. לאחר ברכת כהנים קפצתי מהחלון.. והלכתי לזאל הגדול ותפסתי לי מקום בערך איפה שעמדתי בראש השנה, אולם מהעבר השני.. הרבי שליט"א מיד אחרי כל נדרי ירד לתפילת ערבית. הרבי שליט"א ירד עם קיטל וטלית. התפילה הייתה רגיל בניגון תפילת ליל כיפור. בסיום התפילה אמרנו את כל התהילים, והרבי שליט"א ישב בכורסה במצב של מנוחה, כשרגליו הק' על הקרש שלמטה בסטענדר. כן הרבי שליט"א נשען על הכורסה.

לאחר אמירת תהילים הרבי שליט"א נגע בפרוכת והלך לחדרו הקדוש.

יום הכיפורים תשל"ד

קמתי בבוקר בשעה 9 והלכתי ל770 למקומי איפה שעמדתי אתמול בערב. התפילה עברה כרגיל בניגון כמו שמתפללים ביום כיפור. התפילה נסתיימה בשעה 4 בערך. ר' חדקוב עמד מפטיר בשחרית. באמצע התפילה יצאו רובם

היות והיה הזכרת נשמות. כשרציתי לחזור למקומי אמריקאי אחד תפס את מקומי.. אולם לאחר תפילת מוסף אמר לי "מה משנה לך איזה מקום תעמוד?" הסברתי לו שפה אני יכול לראות את הרבי שליט"א בכריעות, ואמר לי שבכריעות ייתן לי את מקומי, והוא רוצה לעמוד כאן כדי להישען.. במשך כל הכריעות ראיתי כשהרבי שליט"א היה כורע. תמיד הרבי שליט"א היה כורע לפני החזן ועד שהחזן היה כורע הרבי שליט"א היה מביט בחזן.

לאחר התפילה עלינו למעלה בכדי לעלות לחדר היחידות של הרבי הקודם. אולם חיכינו עד שהרבי שליט"א ירד להתפלל תפילת מנחה, והתיישנו ולא נכנסנו. היו בפנים מניין מתפללים שלא רצו לפתוח לנו.

והיו פניו של הרבי שליט"א אדומים, והרבי שליט"א היה מוחא כפיים ושר חזק.

ראיתי כשהרבי שליט"א יורד

מהדלת שליד הברזים, ומשם ירדנו אחרי הרבי שליט"א. עמדתי בתפילת מנחה במקומי הרגיל. תפילת מנחה הייתה רגילה בניגון, לאחר תפילת מנחה מיד התחלנו תפילת נעילה.

בסוף התפילה, באמצע הקדיש האחרון, שרו כל הקהל בניגון 'מארש'. הרבי שליט"א שר איתנו, והיו פניו של הרבי שליט"א אדומים, והרבי שליט"א היה מוחא כפיים ושר חזק. יותר מאוחר הרבי שליט"א מחא כפיים יותר חזק, והטלית של הרבי שליט"א ירד וכיסה את פניו הק' של הרבי שליט"א. לאחר כל זה הרבי שליט"א המשיך לשיר ולמחות כפיים. אני במקומי, איפה שעמדתי במשך כל הזמן הזה, היה מאוד צפוף.. ב"ה ראיתי כל הזמן מההתחלה ועד הסוף. באמצע הניגון הרבי שליט"א פנה לעבר הארון קודש והמשיך לנגן. בערך 5 דקות היה כל זה, וההרגשה הייתה ברוממות גדולה, והזעתי הרבה זיעה.

לאחר מכן תקעו תקיעה, והרבי שליט"א חבש את המגבעת והוריד את הטלית על כתפו. כך הרבי שליט"א התפלל תפילת ערבית. לאחר תפילת ערבית הרבי אמר בקול ועם תנועה בידו הקדושה "גוט יום טוב" שלושה פעמים, ואחרי הרבי שליט"א כולם עונים.

לאחר התפילה מיד יצאתי בחוץ לקידוש לבנה עם הרבי שליט"א. עמדתי במקום טוב וראיתי איך שהרבי שליט"א מנער את הטלית קטן לאחר הקידוש לבנה. מיד לאחר קידוש לבנה הלכתי לאכול, ובאוכל הודיעו שהתחילה מלחמה בין ישראל למצרים וסוריה, אולם לא קיבלתי את זה ברצינות. אבל המציאות לא השתנתה.. ב770 קבוצות קבוצות בחורים מדברים אודות המלחמה.

סקירה מקיפה ומרתקת על ההתייחסויות ומענות הקודש שזכה לקבל שבועון "בית חיינו" מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א • על הרקע להופעת הגליון, המענות המכוננים וגילויי רוח הקודש. ההדרכה והליווי לאורך הדרך, ויחס החיבה המיוחד כלפיו • מענות קודש, תמונות הרבי ופרטים רבים אחרים מתפרסמים בסקירה זו בפרסום ראשון

שבועון 'בית חיינו' שיצא לאור עולם בערב שנות הנפלאות, שימש כשופר נאמן להעביר את המסרים והאירועים המתרחשים בד' אמותיו של נשיא הדור - מלך המשיח, ותפס מקום של כבוד בהיסטוריה החב"דית. רבים מאנ"ש זוכרים אותו לטובה כאמצעי החיבור שלהם אל הרבי בעת היותם הרחק ומחוץ ל'שולחן אביהם' בגשמיות.

בתקופת התפר שבין שנות המ"ם והנו"ן, חרגה ההתענינות בקורה בחצרות קדשינו מחוגי החסידים הקרובים ונתפרסה על פני היהדות החרדית כולה ויותר מכך. עם ישראל כולו ייחל לשמוע את הביטויים הנבואיים הנשמעים מפי נשיא הדור, ושבועון 'חדשות 770 - בית חיינו' בא כמים קרים לנפש עייפה, ריווה את הצמאון והפך לשיחת היום בקהילות אנ"ש ובריכוזים החרדיים בכלל.

תולדותיו של גיליון 'בית חיינו' והשפעתו הכבירה בקישור עשרות אלפי קוראיו אל המעיין עצמו - נשיא הדור, נפרשים בסקירה זו, לצד החלק החשוב שנטל במערכה להפצת בשורת הגאולה של נביא הדור.

בסקירה זו נתוודע לשפע ההתייחסויות, עידודים ומענות של הרבי אל "בית חיינו".

נפתח ונצטט מכתב מיוחד מאת הגה"ח הרב מרדכי שמואל אשכנזי ע"ה מכ' מנחם אב תנש"א בו מעיד הוא על חשיבותו העצומה של השבועון:

"הנני בזה להמליץ עבור המוסד החשוב (שבועון) "בית חיינו" שמרכזו בכפר חב"ד, העוסק בהוצאה לאור של כתב-עת "בית חיינו" המתאר בפרטיות מהנעשה בבית חיינו - בחצרות כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כללות אנ"ש שיחיו במרחבי תבל קוראים בעניין רב את גיליונות "בית חיינו" וכמהים להופעתו הסדירה. זכה מוסד זה והכניס חיות מרובה בהתעניינותם של אנ"ש שיחיו בנעשה בבית חיינו, וכמו כן משמש צינור שעל ידו מתקרבים רבים שלא מאנ"ש שיחיו להתקשרות לאילנא דחיי - כ"ק אדמו"ר שליט"א.

למעשה, בית חיינו הוא השופר וכלי ביטוי ראשון במעלה לדברי והוראות כ"ק אדמו"ר שליט"א.

זכה שבועון זה ליחס מפליא ונדיר מהרבי שעודד את הוצאתו לאור, שירטט את סגנונו, אישר את התרחבותו לעיסוק בתכנים נוספים, יצא עימו לאוהל ולתפילות, הדריך את הנהלתו על ההתנהלות הכספית הנכונה והרעיף על העוסקים במלאכה שפע נדיר של ברכות מיוחדות.

הרקע להופעת גיליון 'בית חיינו'

במשך השנים היו יוצאים לאור גיליונות "בית חיינו" מפרי עטם של תלמידי התמימים השוהים בחצרות קודשנו. דא עקא שהיות וגיליונות אלו מופקים ע"י בחורים צעירים, הוצאתם לאור לא הייתה בקביעות מספקת ומידת תפוצתם הייתה קטנה ולא משמעותית. בהוצאה לאור של גיליונות "בית חיינו" הייתה בעיה מובנת: כדי שגיליון יביא את אירוע בית חיינו בטהרתם ולאמיתתם מן החובה שייכתב ע"י תלמידי התמימים דווקא, אולם לאידך עובדה זו עומדת בעוכריו של הגיליון. כאשר האחראיים על ההוצאה לאור הינם בחורים צעירים - היקף ההפצה קטן וההוצאה לאור אינה בקביעות. בעיה זאת באה אל פתרונה בתחילת חודש אב תשמ"ט, אז החל שבועון 'בית חיינו' לצאת לאור עולם.

באותם ימים שימש הרב יצחק זאב הכהן ברנדלר כאיש חינוך במוסדות 'אור שמחה' שבכפר חב"ד. ר' יצחק שעסק בחינוכם של קבוצה מילדי המוסד הרגיש את החסר שקיים בכך שאין מידע עדכני וחי על הנעשה במחיצתו של הרבי. בהבינו כי חלק מרכזי מהחינוך החב"די שיש להעניק הוא הקשר עם הרבי, החליט לפנות אל גיסו ששהה באותם ימים בחצרות קודשנו.

הרב ברוך מנחם הכהן כהנא, גיסו של ר' יצחק, זכה ללמוד בחצר הרבי ולהמנות על תלמידי קבוצה תשמ"ח. גם לאחר שנת הקבוצה נשאר ללמוד בחצרות קודשנו. בקיץ תשמ"ט קיבל ר' ברוך פניה מגיסו בעניין. התכנון המקורי של ר' יצחק היה שהרב כהנא יאזין ליקו החס' שהפעיל ר' מנחם מאיר הכהן ע"ה בלאו ובו דיווח בקצרה על פרטים שונים מהנעשה ב'בית חיינו', יעלה את הדברים על גבי הכתב, וישלחם בפקס לכפר חב"ד. כששמע הרב

הרב ברנדלר והרב כהנא בחצרות קדשינו בשנת תשמ"ט

ישראל זה משיח צדקנו" ותוך כדי כך שהצביע על הרבי בידו. הרבי הביט בו בשעת מעשה והלה המשיך ". . וההתוועדות תהיה בירושלים". הבחור עשה זאת ברצינות. הרבי לא הגיב על זה במיוחד ואח"כ החל 'והריקותי'".

מאורע זה תפס מקום מרכזי בדף השער של הגיליון הראשון. לאחר הדפסת הגיליון נקלע הרב כהנא למבוכה. מצד אחד צאתו לאור של הגיליון היוותה בשורה משמחת שראוי לדווח עליה לרבי, אולם מאידך - הדפסת דברים שכאלו באותם הימים הייתה נחשבת למעשה של 'שפיצ'קייט' מיוחד, והוא חשש ממענה שאינו חיובי מהרבי. למעשה, עקב כך לא הוכנס אל הרבי גיליון אותו השבוע, ורק מגיליון זה והלאה החל הרב כהנא להכניס מידי שבוע את הגיליון השבועי אל הרבי דרך המזכירות.

[הרב כהנא מספר, כי לאחר שמסר את הגיליון השני למזכיר הרב גרונר ע"ה, על מנת שיכניסו אל הקודש פנימה, שאלו הריל"ג מה עם הגיליון הראשון, אך הוא התחמק מתשובה על כך...]

במשך השנים, כשבועון 'בית חיינו' הפך לשופר משמעותי להפצת בשורת הגאולה וכותרותיו זעקו אודות בשורת הגאולה ומציאות המשיח שבדור, התברר למפרע שהיה הרבה מן הסמליות בכך שהגיליון הראשון פתח בתיאור מאורע שכזה.

גילוי רוח הקודש במענה מכונן

כאמור, החל מגיליון מספר 2 ואילך היה מכניס הרב כהנא באופן קבוע עותק אחד של השבועון אל הרבי דרך המזכירות. "בית חיינו" הוכנס מידי שבוע אל הקודש כפי שהוא, ללא ציון כלשהו על דבר המוציאים לאור, וללא בקשת ברכה וכיו"ב.

ככל שחלף הזמן הגיליון גדל והתפתח, כמות העותקים גדלה והפצתו בין קהילות אני"ש ברחבי הארץ הלכה וגדלה. לגיליון נערכה מתחת פנים והוא עוצב בעיצוב גרפי משופר. דברים אלו גרמו לתפיחת ההוצאות לממדים גדולים.

ר' יצחק ברנדלר שנטל על עצמו את הדפסת והפצת ה"בית חיינו" בפועל, והדאגה למימונו, חזה בעיניים כלות ברשימת ההוצאות הגדלה והולכת, והחל לחשוב על הפסקת ההוצאה לאור. ככל שנקף הזמן וההוצאות גדלו, גמר אומר בדעתו להפסיק בהדפסת הגיליון.

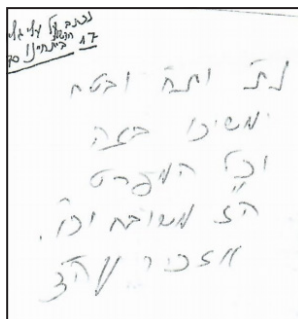
במהלך שיחה טלפונית שערך עם גיסו שב770 באותם ימים שיתף אותו בחובות והקשיים הקיימים, אולם מבלי ליידעו על התוכנית המתגבשת להפסקת

ההוצאה לאור. הרב כהנא, ששמע על הקשיים, החליט שזהו הזמן לכתוב לרבי לראשונה על העומדים מאחורי הוצאת הגיליון, ולבקש את ברכת הרבי להצלחה. הוא כתב את הדברים על פתק אותו הכניס דרך המזכירות, כשהוא מציין את ההתעוררות הגדולה ש"בית חיינו" פעל בקרב אנ"ש. בפתק שכתב הוא אל הרבי, לא צויין כלל אודות הקשיים בהו"ל.

על פתק זה לא יצא מענה מהרבי, אולם כעבור ימים מספר - ובקשר עם הכנסת גיליון 17 דרך המזכירות (כבכל שבוע), זכתה המערכת ונתקבל מענה קודשו. המענה שניתן ביום י"ט כסלו¹ נכתב על גבי הגיליון עצמו וזלה"ק:

נתקבל ות"ח ובטח ימשיכו בזה וכל המפרט הרי זה משובח וכו'. אזכיר על הציון.

גילוי רוח הקודש מפעים זה גנז לחלוטין את תוכנית הסגירה. החלטתו הנחושה של הרב ברנדלר הייתה, שאם הרבי באתעדל"ע מורה ש"בטח ימשיכו בזה" - שום מכשול גשמי בעולם לא יוכל לעצור את הוצאת הגיליון. וכך הווה, למרות הקשיים והחובות הרבים שהמשיכו ללוות את "בית חיינו" בכל שנות קיומו.

מענה הקודש בכת"י המזכיר

חלקו השני של המענה - "כל המפרט הרי זה משובח וכו'" היכה אז גלים בין אנ"ש, בהתחשב בעובדה שכל מטרתו של שבועון "בית חיינו" הייתה תיעוד הנהגותיו הק' של הרבי. היה זה מענה מסעיר במיוחד שלימד את כולם פרק בהתקשרות הנדרשת לכ"ק אדמו"ר שליט"א, המתבטאת גם במעקב אחר כל תנועת קודשו. הד לכך שהתשובה

עשתה בזמנו רעש ניתן למצוא במכתבו של התמים נחמיה וילהלם לא' מידידיו באה"ק שנכתב ימים ספורים לאחר צאת המענה ובו כותב: "את התשובה למערכת בית חיינו כנראה שמעת, 'נת' ת"ח ובטח ימשיכו בזה וכל המפרט ה"ז משובח וכו' אזעה"צ".

זכור במיוחד הרב מנחם מענדל גלוקובסקי רב קהילת חב"ד ברחובות ומחברי וועד רבני חב"ד באה"ק שעורר בשעתו בהתוועדות י"ט כסלו המרכזית בכפר חב"ד על מענה מיוחד זה והסביר עד כמה חשוב להיות מחוברים לנעשה

1 • על פי הדיווח על המענה ב"בית חיינו" מספר גליונות אח"כ. בספר 'שנת ניסים בבית חיינו' של ר' זלמן הרצל מופיע המענה בט"ז כסלו תש"נ.

לפנינו חלקים ממכתבו של התמים (כיום: הרב) אלישיב קפלון מט"ז שבט תנש"א אל חברי הנהלת אגודת חסידי חב"ד באה"ק. במכתבו הוא מסביר את חשיבות הענין שדווקא תמימים יעלו עלי כתב את יומני בית חיינו, ואת ייחודיותו של השבועון:

"נודע לכל הנוהג הטוב בו נהגו תלמידי התמימים שי' מדור דור, ובפרט בדורנו זה - לרשום ולהודיע לידידיהם הנמצאים ברחבי תבל את הנעשה בבית ובחצר כ"ק אדמו"ר שליט"א. והטעם בפשיטות לכך שדבר זה נעשה על ידי התמימים בעיקר ולא ע"י הבעה"ב הוא: משום שידוע שהסתכלותו של בחור על הנעשה כאן היא "תמימה" יותר ואמיתית יותר, מצד המסגרת בה נמצא, וכן שנמצא לפני הזמן דריחיים על צווארו וכיו"ב.

וכך נהוג ב-770 עוד משנת תש"י (!) - תחילת נשיאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א לאוישט"א, ע"י הרב יואל שי' כהן שהיה אז בחור, ועוד [וכן משך שנים שלאח"ז שהיה כן (אפילו) גם בנוגע להנחת שיחות ק'] ע"פ כהנ"ל מובן שגיליון כ"בית חיינו" הממלא תפקיד האמור צריך להיעשות ונעשה כן בפועל - ע"י התמימים שי' הנמצאים כאן.

יומנים פנימיים מהנעשה לפרטי-פרטים בבית חיינו.. אינם בגדר סוד, שהרי 770 פתוח לכל דורש ומבקש, אלא שלדברים אלו נדרשת במה העשויה מעיקרה להביא את חדשות בית חיינו כפי שהם וכשמו של הגיליון "בית חיינו חדשות 770" ללא כחל ושרק. בית חיינו נרשם לכתחילה ובאופן טבעי ללא התחשבות באלו שאינם מאנ"ש.

זה היה סוד ייחודו של "בית חיינו" - שבועון הנכתב על ידי התמימים בו ניתנת ההזדמנות לקוראים מכל הסוגים והמינים להתקשר לכ"ק אדמו"ר שליט"א דרך מבטם ה'תמים' והאמיתי של תלמידי התמימים ולחוות את אירועי בית חיינו ב'טהרתם' עד לפרטים ופרטי פרטים.

ב'בית חיינו', שהרי הוא הבית ממנו אנו שואבים את חיותנו.

כתוצאה מתשובה מיוחדת זו, הנהלת wicc בראשות ר' חיים ברוך הלברשטאם התירה באופן נדיר לרב כהנא לצפות בכל שבוע בווידאו של חלוקת הדולרים ביום ראשון. כך החל למעשה שלב חדש בתיעוד, רישום ופירוט האירועים מבית חיינו. באותה תקופה כבר הגיעו אלפים לחלוקת הדולרים בימי ראשון,

ולראשונה החלו להתפרסם בצורה מסודרת תשובות, ברכות, הוראות ודיבורים של הרבי ממעמדים אלו.

החל מעת קבלת מענה זה, נפתחה תקופה חדשה בעידודים שהעניק הרבי לשבועון בית חיינו. גם בשנתיים הבאות - בהם יצא העלון לאור - יזכה הוא לשפע של עידודים וברכות.

הרב כהנא חושף באוזנינו לראשונה, כי זמן מה לאחר מענה זה, ביקש המזכיר הרב גרונו להכניס אל הרבי מעתה ואילך שני עותקים של השבועון מידי שבוע. הוא אינו יודע לספר אם היה זה ביוזמתו של הרב גרונו - בשל יחס הרבי החיובי שראה במענה הקודש הנדיר, או שמא היה זה לבקשתו של הרבי. וודאי ניתן לראות בכך הד ליחס החיובי והמחבב אל ה"בית חיינו" מהרבי.

- **זמן מה לאחר מענה**
- **זה, ביקש המזכיר**
- **הרב גרונו להכניס אל**
- **הרבי מעתה ואילך שני**
- **עותקים של השבועון**
- **מידי שבוע. וודאי ניתן**
- **לראות בכך הד ליחס**
- **החיובי והמחבב אל**
- **ה"בית חיינו" מהרבי.**

[יצויין כי בכמה הזדמנויות הוכנסו אל הקודש פנימה על פי בקשת המזכיר שני עותקים מדבר בו התעניין הרבי. דוגמא משלהי שנה

זו - תש"נ: ב"ז מנחם אב תש"נ ניגש הריל"ג לר' יוסף יצחק קייזן, שתלה את הילקוט שמעוני הידוע על כתלי 770, וסיפר לו כי הרבי התעניין מי הוא התולה, והורה להוסיף את המשך המדרש "שנו רבותינו בשעה שמלך המשיח בא וכו'". הריל"ג ביקש ממנו להכניס אליו אח"כ שני עותקים מהנ"ל].

אם לא די במענה כה ברור ומיוחד - הממלא בכוחות לפעול עוד רבות בשנים - הרי שהמענה הבא של הרבי ל"בית חיינו" לא איחר להגיע. מספר ימים בלבד לאחר מכן - בכ"א כסלו תש"נ יצא מענה נוסף למערכת:

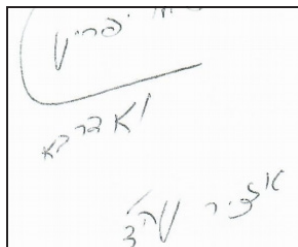
תהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמן גרמא וכו' אזכיר על הציון.

גם לאחר מענה זה לא הייתה צריכה המערכת לחכות זמן רב מידי כדי להיווכח שוב ביחסו המיוחד של הרבי ל"בית חיינו". תוך פחות משלושה שבועות (!) מתקבל מענה שלישי מהרבי. בשבועות הראשונים של חודש טבת תש"נ מוציא הרבי את המענה הבא למערכת "בית חיינו" שנראה כ'המשך' לקודמו:

תהא פעולה נמשכת ובהצלחה וכו' אזכיר על הציון.

לא עובר זמן רב ושוב יוצא מענה קודש נדיר נוסף ל"בית חיינו" שאף הוא

מכה גלים. מענה למכתבו של הרב כהנא, ובו בקשת ברכה שהעיסוק בכתיבת היומן לא יפריע ללימודיו, נתקבל בשלהי טבת תש"נ. הרבי הקיף את המילים "שלא יפריע" ממכתבו וכתב בצידם:

מענה הקודש בכת"י המזכיר

[לא יפריע] ואדרבה

אזכיר על הציון.

נקל להבין את ההתרגשות שעורר מענה זה, בו הרבי כותב שהעיסוק בכתיבת יומן אודות הנהגותיו ותנועותיו הקדושות לא רק שלא יפריע בלימודים אלא אדרבה - יסייע ויוסיף בלימוד!

הרב כהנא מספר כי הראה בשעתו את המענה למשפיע ר' יואל כהן שממש 'יצא מהכלים' מהתפעלות...

תקציר בית חיינו

הפצתו של ה"בית חיינו" חרגה מכרם חב"ד. העתקי הגיליון היו נמכרים בחנויות שונות בריכוזים החרדיים ורבים היו רוכשים אותם ונחשפים לנעשה והנשמע בד' אמותיו של נשיא הדור.

עיר התורה והחסידות בני ברק התייחדה בהפצה מיוחדת של ה"בית חיינו". מלבד ההפצה הרגילה באמצעות מכירת השבועון המלא בחנויות העיתונים הרבי שבעיר זו היה צריך לדאוג ולוודא שהמוכרים בחנויות לא יירתעו מאיומיהם של החוגים הידועים שנלחמו באותם שנים נגד כל עניין של הרבי.

בשלהי קיץ תש"נ החלו לצאת לאור עולם גיליונות 'תקציר בית חיינו', שאת הפקתם יזם ר' יצחק פיינ (ישלח לו השי"ת רפוש"ק) שהיה מסור ונתון לכל ענייני הפצת המעיינות בבני ברק.

גיליונות התקציר היו בני ארבעה עמודים והביאו בפני הקורא נקודות מרכזיות מהנעשה והנשמע בבית חיינו, פנינים מחלוקת הדולרים ואת דברי הרבי בשיחת השבת האחרונה בצורה עיונית. על מלאכת עריכת גיליונות ה'תקציר' הופקד הבחור (כיום: הרב) שמעון וויצהנדלר שהיה מהפעילים הבולטים בהפצת המעיינות בבני ברק באותם ימים. התקציר הופץ בכל רחבי בני ברק בחינם ובאלפי עותקים, וחיבר את יהודי העיר מכל המגזרים והחוגים אל המעיין עצמו והמתרחש בד' אמותיו.

ר' אבי בן שמעון שאף הוא היה מהפעילים הבולטים בבני ברק מספר כי

לצד הסקירה על שבועון "בית חיינו" - שכתיבתה התאפשרה אודות לאדיבותו של ר' יצחק ברנדלר, שהעמיד לרשותנו את ארכיון המערכת - נדפסות לאורך הכתבה צרור תמונות נדירות, המתפרסמות בזה לראשונה מארכיון מערכת "בית חיינו".

"הגיליונות היו להיט של ממש ו'נחטפו' ע"י הציבור שממש ציפה להם. לגיליון היו מנויים רבנים ואדמו"רים שהיו מקבלים אותו מידי שבוע ביניהם: הרב מאיר מאזוז, האדמו"ר ממכונבוקא ועוד". זכור אף האדמו"ר מגורליץ שהיה מקריא בטיש שערך בליל שבת קטעים מהגיליון...

בקשר עם הדפסת והפצת גיליונות התקציר בבני ברק נתקבל מענה מהרבי אותו חושף באוזנינו לראשונה הרב וויצנהדלר ותוכנו (הלשון המדויקת אינה זכורה): 'באם הוא באישור המרא דאתרא'. ר' יצחק פיין ניגש יחד עם ר' אלי וילהלם לרב לנדא ליטול את רשותו להדפסת והפצת הגיליונות. הרב לנדא בזהירות ואחריות אופיינית התנה זאת בכך שאחיו הרב אלי לנדא יהיה מעורכי הגיליון, והוא יפקח עליו מטעמו.

"למפרע התברר שבמענה זה הרבי פעל שההפצה של כל ה'שפראך' של נ"א נ"ב ובשורת הגאולה לציבור החרדי - תהיה ב'הכשר הרב לנדא" שח באוזנינו הרב וויצנהדלר בחיוך.

על התייחסות נוספת שניתנה "בקודש פנימה" לגיליון ה"תקציר" ונגלתה ע"י המזכיר הריב"ק ע"ה מספר הרב כהנא:

היה זה בשלהי תש"נ לאחר צאתם לאור של גיליונות התקציר הראשונים, ביקש ממני גיסי הרב ברנדלר להכניסם אל הרבי. כתבתי פתק עם בקשת ברכה לתקציר וציפתי אליו את הגיליונות שיצאו לאור עד אז כדוגמא, כשאני מוסר זאת דרך המזכיר הרב בנימין קליין.

כעבור זמן מה ניגשתי אל הרב קליין והתעניינתי האם הרבי הוציא תשובה על התקצירים. הוא השיב לי שלא יצא מענה בכתב, אך הוא יספר באוזני את אשר התרחש בקודש פנימה עת שמסר לידי הרבי את התקצירים:

המזכיר מסר זאת לרבי באומרו כי זה תקציר היוצא מתוך ה'בית חיינו'. הרבי הצביע על המיטה שהייתה בחדרו הק', עליה היה מונח הגיליון האחרון של 'בית חיינו', ואמר: "שוין פאראן דא" [= הרי זה כבר ישנו פה]. המזכיר אמר לרבי שמדובר בתקציר מתוך הגיליון המלא, אך הרבי הגיב שוב "דאס איז די זעלבע זאך" [= זה הרי אותו דבר]...

בקשר לתוכן דברי הרבי שהתקציר והגיליון המלא 'כולא חד' שאלתי את הריב"ק מהי כוונתו הק', והוא השיב לי "זה מה שהרבי אמר. תפרש את זה איך שאתה מבין". בהבנתנו אנו, אפשר לומר שבכך ביטא הרבי שהתקציר הינו חלק בלתי נפרד מה'בית חיינו', וממילא כל הברכות והעידודים שהרעיף הרבי על הגיליון המלא חלים גם על התקציר.

מכלל לאו אתה שומע הן

את הסיפור הבא חושף באוזנינו הרב ברוך כהנא לראשונה:

"בערב יוה"כ תנש"א, במהלך חלוקת הלעקאח, הגיעו אל הרבי אישי ציבור ובכירי משטרת ניו יורק, שקיבלו את ברכתו הקדושה יחד עם פרוסת עוגת דבש. אישיות בכירה שתכננה להגיע אף היא למעמד הוא שר המשטרה של כל ניו יורק שכמדומני עשה את דרכו ל-770 באמצעות מסוק (!) כדי לזכות לעבור לפני הרבי.

אולם שר המשטרה איחר את המועד, והגיע דקות ספורות אחרי שהרבי גמר את החלוקה ונכנס לחדרו הקדוש. הוא ניגש יחד עם פמליית מלוויו ל'הול' כשהוא מצפה שהרבי ייצא אליו להעניק לו 'לעקאח' ולשוחח עימו.

אני שנכחתי במקום בשעת התרחשות, העליתי על גבי הכתב, וכך נדפס ב'בית חיינו':

”אחרי מספר דקות הגיע שר המשטרה של נ.י. עבור ה'לעקאח'. הנ"ל היה אמור להגיע מוקדם יותר ומיד ניגשו עימו שיקבל לעקאח. המזכיר הרב בנימין קליין נכנס פנימה ואחר זמן מועט יצא ואמר שהרבי עסוק כעת ולכן לא יצא עתה שוב לחלוקה. השר יצא כשמלווה בלחיצות ידיים וסקירות וצילומים של עיתונאים שהגיעו לאזור“.

לאחר הדפסת הגיליון והכנסתו אל הרבי, קרא לי המזכיר הרב גרונו ונוף בי בהחלטיות על שהכנסנו את תיאור האירוע לגיליון. הוא אמר שלא היה צריך לעשות כך, יש בזה פגיעה בכבודו של שר המשטרה, ומדוע כתבנו ע"ז וכו' וכו'.

[כהערת אגב אציין, שתוך כדי נזיפתו בי על הדפסת הדברים, הוא חשף באוזניי שהוא בעצמו היה זה שנכנס אל הקודש פנימה, ושמע מהרבי שלא יקבל את שר המשטרה עקב שעסוק כעת. הוא שמסרם למזכיר הרב קליין שהמתין בג"ע התחתון].

לאור הנזיפה של המזכיר הר"ג המתוארת בפנים, מעתה ואילך החלה מערכת 'בית חיינו' לברור יותר באירועים שנכתבו בגיליון והיו כאלו שעל אף שזכו להתייחסויות שונות מהרבי לא נכתבו בגיליון. לפנינו אירוע אחד כזה ממכתבו של התמים נחמיה וילהלם מח"י מנחם אב תנש"א כשבמכתב הוא מציין שכותב זאת בהיות וכנראה זה לא יודפס בבית חיינו:

נזכרתי בעוד משהו שכנראה לא יהיה כתוב ב"בית חיינו", שבזמן האחרון התחיל להסתובב ב-770 אחד חדש שהגיע דרך המגנט והי' לו זקן ארוך, ויום אחד הוא הוריד א"ז לגמרי וכבר כמה פעמים הוא עצר את הרבי למסור מכתב או ללחוץ יד וכו'. ביום חמישי שעבר בלילה תפסו אותו ואח"כ קראו למשטרה, והמשטרה הביאו אמבולנס ולקחו אותו, אבל אחרי שעתיים הוא חזר.

ובשבת אחרי התפילה בבוקר הוא רץ למקום של הרבי והתחיל לספר לרבי מה עשו לו. מיד התחילו כמובן לסחוב אותו, אבל הרבי סימן בידו שיעזבו אותו, והרבי אמר לו באנגלית "שיהי' לך חיים שמחים ויפים".

היה זה דבר נדיר ביותר שהמזכירות תעיר על אי אלו תכנים שנכתבו ב"בית חיינו". דומני שהייתה זו הפעם היחידה שאירע דבר שכזה בתקופתי. לאור זאת שיערנו כבר בזמנו שהיה זה על פי הוראת הרבי".

אם נצרף לכך גם את העובדה שה'בית חיינו' אינו מסוגנן וערוך בצורה של 'במה חב"דית רשמית', ומשתמש בדרך קבע בשפה החב"דית הפנימית ('גן עדן התחתון', 'ה'זאל הגדול' וכיו"ב) בלי לפרשם, כך שסגנונו הוא 'פנימי', הרי שעל פניו לא מובן הפסול שבכתיבת הדברים (כפי שאכן סברו חברי המערכת שככתבו והדפיסו אותם), ונראה בהחלט שהיה זה על פי הוראתו של הרבי.

דומה כי מסיפור זה ניתן ללמוד על המשקל המשמעותי שהעניק הרבי ל"בית חיינו", והיחס אליו כשופר ובמה רשמי, בה לא ראוי לכתוב אודות מאורע שכזה. חשיבות יתירה ממה ששיערו העמלים על הוצאתו לאור בעצמם!...

מענה כללי פרטי-ארוך והבית חיינו בסידורו הק'

בכריכתו האחורית של גיליון 72 של 'בית חיינו' מבשרת מערכת 'בית חיינו' בשמחה לקהל קוראיה על "תשובת כ"ק אדמו"ר שליט"א שנתקבלה ביום ראשון השבועי" - "ז"ך טבת תנש"א. התשובה היא מענה כללי-פרטי של הרבי מאותם הימים וזלה"ק:

נת' ות"ח ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג, כנתינת כח דחז"ל וברכתם דכל המוסיף מוסיפין לו, ובמיוחד ברכתו דהקב"ה שתוספתו מרובה כו' והזמ"ג - חותם חודש כסלו - חודש השלישי - בדוגמא דחודש השלישי דקיץ - שבו ימי סגולה - ט', י"ד, י"ט, וחודש ימי חנוכה, והמשכש בשנת ה(י) (ת(הא) ש(נת) א(ראנו) נ(פלאות). אזכיר עה"צ.

דיווח בעיתון על המענה המיוחד

עיתויו של מענה זה היה מפליא ומדויק ביותר. ממש ביום זה - כ"ז טבת - התקיים דין תורה בבית דין רבני חב"ד בעניין תביעת גורמים מסוימים, שטענו ש"בית חיינו" משיג את גבולם. מענה זה של הרבי שהגיע במפתיע ממש תוך כדי הדיונים, בו כותב הרבי בפירוש "תהא פעולה נמשכת ובהוספה", גילה את דעתו של הרבי שעל ה"בית חיינו" להמשיך במלאכת הקודש שלו מבלי להתפעל מהמניעות והעיקובים.

ביום ראשון כ"ד אדר תנש"א אחרי תפילת מנחה נסע הרבי לביתו שברחוב

פרזידנט, שם התקיימו התפילות הבאות, עד תפילת מנחה של יום שלישי כ"ו אדר, כשלאחריה חזר הרבי אל 770.

לתפילת מעריב של יום ראשון נכנס הרבי כשמסידורו הק' מבצבץ גיליון 'בית חיינו' האחרון - גיליון 79. בתום התפילה חילק הרבי לכל אחד מהנאספים דולר לצדקה, כשלאחר מכן פתח את הסידור במקום בו הונח גיליון ה'בית חיינו' והניח על גביו את הדולר.

לתפילת שחרית למחרת - כ"ה אדר, ירד הרבי כשה'בית חיינו' עדיין נתון בסידורו הק'. לפני קריאת התורה, בעת פתיחת הארון, פתח הרבי את הסידור במקום בו הונח ה'בית חיינו' והביט על דף השער של הגיליון - בו התנוססה תמונתו הק'.

גם בתפילות מנחה וערבית ניתן היה להבחין בגיליון המונח בסידורו הק'. לאחר מעריב שוב חילק הרבי דולרים, גם בסיום חלוקה זו נטל הרבי דולר והניחו בתוך סידורו על גבי הגיליון. אף לתפילת שחרית של כ"ו אדר ירד הרבי כשהגיליון עדיין מונח בסידורו הק'.

בשולי הדברים יצוין, כי גיליון 'בית חיינו' נמסר לרבי דרך המזכירות באופן קבוע בימי רביעי/חמישי. כניסת הרבי לתפילות בביתו הק' בתחילת השבוע

כ"ה אדר תנש"א . הרבי מביט בדף השער של הגיליון

שלאחר מכן - כשגליון 'בית חיינו' מונח בסידורו - מבטאת יחס מיוחד. ייתכן שהרבי הביאו עימו את הגליון אל ביתו במיוחד.

ברכות ועידודים להפיכת גיליון ה"בית חיינו" לשבועון

לאחר י"א ניסן תנש"א, שיגר ר' יצחק ברנדלר לרבי דו"ח אודות הגיליון האחרון שיצא לאור - גיליון 82, שהופיע לכבוד י"א ניסן דשנת הצדי"ק, במתכונת חגיגית ומוגדלת.

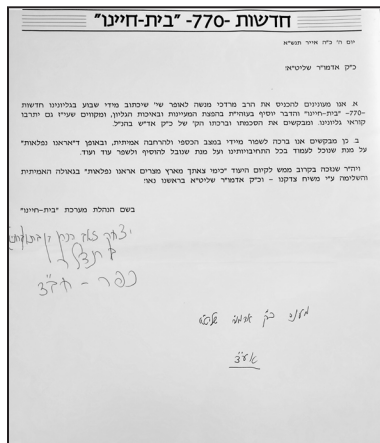
בדו"ח נכתב אודות ההוספות והמדורים המיוחדים שנוספו בגיליון ומהם: מדור מ"בית רבי" - "קטעים וניצוצות שלא התפרסמו מעולם ורואים כאן פרסום ראשון". כתב יד קודש של הרבי ופיענוחו. 'מנחת סופרים' - דיווח אודות היבול הספרותי הרב שיצא לאור בקשר עם י"א ניסן. "ילקוט י"א ניסן - פנינים מלוקטים משיחות י"א ניסן (או בסמיכות ליום זה) משך שנות נשיאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א - לאיוש"ט".

על כך נתקבל מענה הרבי ביום שני - כ"ה ניסן תנש"א:

אזכיר עה"צ והזמן גרמא להוספה בכל הנ"ל ספירת העומר לזמן מ"ת.

מענה זה היווה פתיחה למענות נוספים מהם הובן שרצונו הק' של הרבי הוא ש"בית חיינו" ייהפך לשבועון של ממש, ולצד התיאורים המפורטים מהנעשה והנשמע בחצרות קודשנו - שמהווים את עיקר הגיליון - יכיל תכנים מרתקים וחשובים נוספים.

בהמשך להבנה זו, כתב ר' יצחק ברנדלר מכתב אל הרבי ובו לצד בקשת ברכה למצב המערכת הפיננסי, כתב גם על רצון המערכת "להכניס את הרב מרדכי מנשה לאופר שי' שיכתוב מידי שבוע בגיליונו חדשות -770- "בית חיינו" והדבר יוסיף בעזה"ית בהפצת המעיינות ובאיכות הגיליון, ומקווים שעי"ז גם יתרבו קוראי גיליונו. ומבקשים את הסכמתו

מכתב המערכת והמענה בקשר לכתיבת הרב לאופר בגליון

מענה שאבד במזכירות

מהמכתב שלפנינו אנו למדים אודות מענה קודש שהעניק הרבי בקשר למחשבה ע"ד העתקת מערכת "בית חיינו" לנוי יורק, כשמשמע שמענה זה אבד במזכירות ותוכנו לא הגיע אלינו.

ב"ה מוצש"ק פ' אמור אח"ד באייר תנש"א

לכבוד ידידינו היקר
הרב יהודה לייב גרונר שליט"א
המזכיר דכ"ק אדמו"ר שליט"א
-770-

שלום וברכה ושבע טוב!
מצויב דרו"ח שכתבנו ונבקש את כבודו להכניסו במהירות האפשרית אל הקודש פנימה ע"מ
שנוכה לברכתו הק'.

אודה לך באם תשלח את המענה לפקס שלנו שמספרו רשום לעיל.

(כן ברצוני להזכיר שבאם עדיין שייך למצוא את המענה שקבלתי בזמנו - אודות מחשבותי
להעתיק את המערכת לחו"ל - ולשלחו לכאן, נודה מאוד לכבודו ע"כ, (כמובן שהג"ל אד רב
באם אפשרי)).

בתודה מראש על כהג"ל וסליחה על הטרדא

י"תן ד"ה יצחק

וברכתו הק' של כ"ק אד"ש בהנ"ל. על כך התקבל מענה הרבי:

אזכיר על הציון.

מני אז ואילך החל הרב לאופר לפרסם 'תמידים כסדרם', סקירות ורשימות מרתקות בנושאים שונים ב"בית חיינו". לימים - חלקם נדפסו בספריו השונים.

מענה נוסף שאישר הבנה זו היה על מכתבו של ר' יצחק מכ"א סיוון תנש"א, בו דיווח על ההוצאה לאור של הגיליונות האחרונים, הוספה בכמות התקצירים שהודפסו בשבוע החולף ב6,200 גיליונות, הוצאה לאור החל מהשבוע הקרוב של הבית חיינו במשלוח בפקס, וברכה למצב הכספי.

בין השאר נכתב בדו"ח ש"על פי תשובותיו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א שזכינו לקבלן, הוספנו חברים חדשים למערכת - הרב יוסף יצחק שי' קמינצקי שהחל מגיליון 90 לכתוב מדור נוסף - "השבוע בדברי ימי חב"ד" הכולל תאריכים בדברי ימי חב"ד ופירוטם (השבוע נכתב בין השאר, על הולדת אחיו

המתפרסם כאן לראשונה:

[בכתב יד קודשו כתב הרבי:] **באם היתה תועלת בזה עד עתה**
[והקיף בעיגול את סיום המכתב כך שנתקבל:] נצליח להמשיך
ולהתמיד בהו"ל, ולהוסיף בזה, הן בכמות והן באיכות ולגרום לכ"ק
אדמו"ר שליט"א אך ורק נח"ר.

ממכתבו של ר' יצחק ברנדלר אל הרבי מכ"ה תמוז בו מדווח: "שאכן כפי שכתבתי בדו"ח הקודם, התחלפה כל המערכת בני. וב"ה בזכות ברכתו הק' של כ"ק אד"ש, לא רק שלא נוצרה בעיה עקב כך, אלא ההיפך - תוספת הן באיכות, הן בכמות, ועמידה טובה יותר בלוח הזמנים, וכן חסכון כספי וכן נוספו בעקבות זאת מדורים ועניינים חדשים, ומקוים שגרם ויגרום אך ורק נח"ר" אנו למדים שאכן "הייתה תועלת בזה עד עתה"...

תמוז תנש"א: הדרכה וברכה

בי"ט תמוז תנש"א שיגר ר' יצחק ברנדלר אל הרבי מכתב בו שואל על הרעיון להעסקת מנהל שיווק ופרסום כשהדבר כרוך בהתחייבויות כספיות גדולות. כמו כן מדווח על פתרון הבעיה שכתב אל הרבי במכתבו מג' סיוון, כברכת הרבי. על השאלה להעסקת מו"ל שיווק ופרסום השיב הרבי (תוכן): **בהתייעצות בידידים מבינים.**

במוצ"ש פנחס, אור לכ"ה תמוז תנש"א שיגר ר' יצחק ברנדלר לרבי דו"ח ובו

ארבעה סעיפים. בראשון דיווח על ההוצאה לאור של גיליונות 92-95, הגדלת

התפוצה בשבועון עצמו וב"תקציר"

- שהדפסתו הוגדלה ל-6,500 עותקים, וכן הוצאת המהדורה המיוחדת של ה"בית חיינו" הנשלח בפקס לכו"כ מקומות ברחבי תבל ע"י הוועד להנחות התמימים.

**ב"ה בזכות ברכתו הק'
של כ"ק אד"ש, לא
רק שלא נוצרה בעיה
עקב כך, אלא ההיפך -
תוספת הן באיכות, הן
בכמות, ומקוים שגרם
ויגרום אך ורק נח"ר**

בסעיף השני דיווח על פתרון הבעיה הנ"ל של עזיבת חברי המערכת בניו יורק בזכות ברכת הרבי, כשהוא מפרט על המערכת החדשה: "הבחורים שכעת אחראים

בני. הינם - הת' לוי הכהן שי' בן חנה רחל תחי' הנדל שאחראי על איסוף החומר, והת' ישראל אלפנביין שי' האחראי על הכתיבה ועל השיחות, והת' חיים אליעזר שי' בן סימה אשכנזי שאחראי על כתיבת תקצירי הלקו"ש והמאמר (ובעזרה"ת יצטרף אליהם בקרוב הת' עוזיהו הכהן שי' בן עליגל תחי' קפלון שיהי' כנראה, אחראי על כתיבת הספורים ואחראי כללי על העריכה)". בסוף הסעיף מעדכן אודות הצטרפותו של ר' אלישיב קפלון למערכת בכפ"ח שישמש כמשכתב ועורך.

בסעיף השלישי דיווח על התחלת העבודה של מנהל השיווק, וברביעי בקשת ברכה למצב הפיננסי שהורע בעקבות הצטרפות חברי מערכת נוספים כדלעיל.

על דו"ח זה התקבל מענה הרבי שנחלק לשלושה חלקים:

[1] על כללות הדו"ח, כתב: **ילכו מחיל אל חיל גוי** [2] על מה שכתבו ע"ד המצב בגשמיות, כתב: **כמענתי הקודם ובשולי הדו"ח,** כתב: **אזכיר עה"צ**

ראיון שגרם לנחת רוח לא שגרתית

לרגל כ' מנחם אב ערכה מערכת ה"בית חיינו" ראיון מיוחד עם מרת בת שבע אלטהויז, שעלתה חודשים ספורים קודם לכן לאה"ק. בראיון נשמע לראשונה מ"כלי ראשון" ובפרוטרוט סיפור הצלתו של הרה"ק רבי לוי יצחק נ"ע מעיר גלותו צ'אלי כשהראיון נדפס בגיליון 98.

בראיון עצמו פורסמו לראשונה תיאורים ממעמד הכשרת הכלים בערב פסח, ומליל הסדר בשנה האחרונה לחייו של ר' לוי'ק בעלמא דין. כמו כן תיארה

הגברת הנ"ל בראיון על אהבתו של ר' לוי'ק לילדים, תיאור דברים שאמר בלילה האחרון לחייו ועוד.

מערכת "בית חיינו" מצאה לנכון להכניס אל הרבי ראיון מיוחד זה בפני עצמו, עוד טרם הדפסת הגיליון המלא, בצירוף פתק בו נכתב: "מצורף בזה.. בתקווה שיגרום נחת רוח".

על הפתק שצורף לראיון יצאה תשובה מיוחדת בי"ג מנחם אב תנש"א, בה חשף הרבי את מידת הנחת רוח שפעל ראיון זה, ושהנחת רוח נמשכה עוד זמן לאחר מכן:

[נח"ר] רב, ונמשך לכמה וכמה זמן כפשוט אזכיר עה"צ.

אף מענה ייחודי זה לימד על הסכמתו של הרבי להתפשטות גיליון 'בית חיינו' לתכנים נוספים כולל ראיונות שונים וכו' כנ"ל.

[יצויין שכחודשיים קודם לכן ניתן מענה קודש נוסף בסגנון זהה לר' פנחס טורדוס אלטהויז שהביא תוכן אחר הקשור למשפחת הרבי מאת גברת אלטהויז הנ"ל והוא תעודת לידתה החתומה בידי הרב שמואל שניאורסאהן כשע"ז זוכה לקבל מענה קודש בסגנון דומה: גרם נחת רוח רב ונמשך כמה וכמה זמן - (ליקוט מענות קודש תנש"א ע' 148)].

זמן קצר לאחר משלוח הריאיון אל הרבי שלחה המערכת דו"ח בו כתבה אודות המדור החדש "לחיות עם הזמן דימות המשיח", הכולל תיאור מתומצת מהמאורעות המיוחדים בימי 'תשעת הימים' והמשכם עד חמישה עשר באב בשנה זו אצל הרבי, וכן עניינים נוספים בקשר לגיליון.

על כך יצא מענה מהיר מהרבי בי"ד מנחם אב תנש"א:

אזכיר עה"צ, להצלחה רבה, והזמ"ג, אור לט"ו מנ"א והעניינים.

יצויין שמענות בסגנון זה ("והזמ"ג והעניין", "והזמ"ג והעניינים") החלו להינתן לאחר שיחת כ"ח ניסן תנש"א בקשר לפעולות שונות בענייני משיח.

גיליון ה-100

גיליון ה-100 של שבועון "בית חיינו" שהופיע בשלהי חודש אב תנש"א היווה ציון דרך משמעותי בדרכו של השבועון. מכל רחבי הארץ שוגרו ברכותיהם הנלהבות של מוסדות חב"ד אנ"ש והשלוחים ונדפסו בגיליון החגיגי.

דבר המערכת החגיגי חושף טפח מהסתכלות המערכת על מטרתו של השבועון - להעביר אל הקורא את אוירת ההכנות לגאולה הנמצאים בשיאם

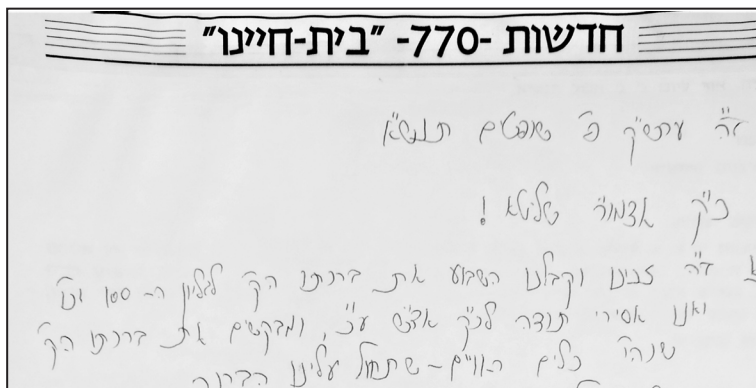
בבית חיינו, וכך נכתב בו:

מתוך שבח והודאה להשי"ת על שהחיינו וקיימנו והגיענו עד הלום, שמחים אנו להגיש בזה לפני קוראינו וכל בית ישראל את גיליון המאה (100) של "בית חיינו" במתכונתו הנוכחית. גיליון "בית חיינו" שהוצאתו לאור, החלה בשנת תשי"י עם קבלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר שליט"א, עבר חבלי לידה קשים ועדיין נאבק קשות על קיומו. נראה שסיומם של כל המניעות והעיוכים יהיה בעת לידת עם ישראל בגאולה האמיתית והשלימה...

זאת משום שאכן זהו תוכנו של הגיליון - דיווח מלא מהנעשה בבית מדרשו של נשיא דורנו כ"ק אדמו"ר שליט"א, שם ההכנה לגאולה - בשיא עוצמתה. לכן נרגש הדבר, וכפי הנראה גם בגיליון זה, שככל שמתקרבים אנו לגאולה, מתקרבת ומזדרזת גם גאולתו הפרטית של הגיליון מקשיי הקיום המאיימים עליו.

אכן זהו המיוחד בגיליון "בית חיינו" שכל כולו בא לתאר, כיצד נראים הדברים במקום שבו מאירה האמת - "ד" אמות של גאולה", שאז "תרבה הדעה והחכמה והאמת" (מזה מובן גם שבבוא הגאולה בקרוב ממש, יבוא גיליונו לשלימותו הנכספת - חדשות מפורטות מהנעשה בבית מקדשנו בירושלים עיה"ק.

המערכת הכניסה את גיליון המאה בצירוף מכתב מערב שבת פרשת ראה ובאור לה' אלול נתקבל מענה קודש מיוחד שהתייחס באופן ספציפי למספר

דו"ח ערב שבת פרשת שופטים תש"א

100 אליו הגיע השבועון ובו ברכה נפלאה וזה לשון קודשו:

גת' ות"ח ת"ח ובודאי כחז"ל (שזהו גם נתינת (בעין יפה) כח) כבר רוצים מאתיים, ויקויים בהם ממש רצון יראיו יעשה גו' אוהביו. אזכיר עה"צ.

כפי שנרמז ב'דבר המערכת' דלעיל וכפי שעולה מעיון במסמכים שנשתמרו מאותם הימים, גורמים שונים שראו ב"בית חיינו" כמשיג גבולם פעלו אז במרץ לסגירת השבועון. בזמנו דובר בין חברי המערכת שבמענהו, לא מסתפק הרבי בכותבו "רצון יראיו יעשה גו'" אלא מסיים "אוהביו", להורות שעל אף שיש כאן ברכה לחברי המערכת שיצליחו לקיים את רצונם להמשיך בהוצאה לאור ("בוודאי כבר רוצים מאתיים") הרי שהרבי מדגיש שאין הוא מכוון להמשך הפסוק על איבוד המפריעים וכו'.

כאן המקום לציין את שאמרו באוזנינו כמה מחברי המערכת שכמ"פ מענות ועידודי הרבי הגיעו ממש באותם ימים בהם התנהלו דיני תורה בקשר להמשך הופעתו של השבועון כשעל אף שהדבר לא צויין בפירוש היה מורגש שהרבי מעביר חיזוק לחברי המערכת בימים הקשים בהם נאבקה המערכת על המשך ההופעה לאור של השבועון.

על ההתרגשות שאחזה במערכת בעקבות מענה הרבי אנו יכולים ללמוד ממכתבו של ר' יצחק ברנדלר מערב שבת פרשת שופטים ו' אלול אל הרבי בו נכתב:

ב"ה ערש"ק ה' שופטים תש"א

כ"ק אדמו"ר שליט"א

ב"ה זכיננו וקיבלנו השבוע את ברכתו הק' לגיליון ה100 וכו' ואנו אסירי תודה לכ"ק אד"ש ע"כ, ומבקשים את ברכתו הק' שנהיה כלים ראויים שתחול עלינו הברכה

בשיחת השבת שלמחרת - השיחה המפורסמת דשבת שופטים תנש"א דיבר הרבי ב'אותיות מיוחדות ונדירות' כמותם לא נשמע מעולם על הנביא השופט והיועץ של דורנו שיש לפרסם עליו הוראותיו ועצותיו לכל אנשי הדור וכו' וללא ספק שבועון ה"בית חיינו" היה אחד הכלים החשובים במעלה במערכה לפרסום זה בהתאם לעידודו של הרבי והכוונתו הברורה לפרט כמה שיותר אודות כל תנועה עצה והוראה שיוצאת מפי נביא הדור.

כשהרבי דיבר על ה'בית חיינו' בהתוועדות

מהומות אלול תנש"א שפרצו עם דריסת ילד כושי שלא במתכוון ביד המכונית שליוותה את הרבי בחזרה מהאהל ביום שני ט' אלול תנש"א זכורים היטב לתושבי שכונת קראון הייטס ותלמידי התמימים ששהו אז בבית חיינו. ה'שחורים' התפרעו באותם הימים ללא רסן והסבו נזק רב ברכוש וגוף ששיאו

לפנינו מכתבו של א' התמימים מ770 בו מתוארים אירועי שבת כי תצא תנש"א שהייתה בעיצומם של ימי המהומות בקראון הייטס. המכתב שנשתמר בארכיון מערכת "בית חיינו" מתפרסם בזה לראשונה:

בס"ד מוצש"ק כי תצא (ספק) על אויבך ה'תנש"א

סיכום אירועי השבת

על אף כל התחזיות השחורות ל"ע שחזו לפני השבת דבר לא התממש וליהודים הייתה אורה ושמחה וכו'.

לקראת שבת הגיעו כוח שוטרים גדול ליד 770 ועוד עשרות עמדו והסתובבו בכל מיני פינות באיסטערן פארקווי. צלמים שצלמו ללא סוף בשבת עצמה החלו לעלות על העצבים ואחת הצלמות קיבלה נזיפה מש.ב. הבר ומיד ברחו - תוך 2 דקות הייתה כבר בברוקלין או ניו יורק.

מהילד הגר - (כושי, לשעבר) איך שעומד ליד יהודים לבנים. בכל אופן שום הפגנה לא אירעה בליל שבת.

לאחר מעריב הודיע ש. בוטמן ע"ד ההפגנה של הימ"ש (שקיבלו לזה רישיון לצערנו) מחר בשעה 1 בפרעזידענט וויטיקה, וע"כ ביקשו שכל אלו שהולכים לאכול סעודת שבת בין התפילה להתוועדות שיחזרו ל770 לא מאוחר משעה 1 המשטרה הסתובבה בכל קינגסטון ושמרו על הקהל.

בהוראות שיצאו לקהל בערב שבת נכתב שמבקשים לא לצאת מהבית אחרי 11 בלילה אבל יש 'שלום זאכערס' וכו' והמשטרה בשעה 11 הייתה רק בפרזידנט ויוניון איסטערן פארקאווי על קינגסטון בשאר הרחובות לא היו שוטרים אז בשמירה שעבדו בשבת על פי הוראת הרבנים בהגבלות מסוימות ליוו הרבה מאנ"ש שהלכו להנ"ל.

אחד ה'שלום זאכערס' היה בטרוי וקרול - מקום מסוכן. ב-12 בלילה ש.ג. שהלך על עמפייר וקינגסטון קיבל מכות ושבר את משקפיו שוטרים לא היו והנ"ל רץ לשמירה. האו"ם (בלע"ז) עדיין נמצאים ומשקיפים ושומרים וכו'.

ש.ב. העכט (שנשאר במיוחד לשבת עם כל משפחתו שבד"כ אף פעם לא נמצא כאן - הוא הרי רב בית כנסת בקווינס) וישראלים שמטוב, הסתובבו מול 770 עד 1-2 ודאגו שהמשטרה תדאג ותשמור יותר.

באמצע הלילה נשאר רק מספר שוטרים באזור.

שבת בבוקר ש.ב. העכט העיר את הבחורים שישנים בהדר תורה והזהירם שהיות שהשחורים יודעים שהכתובת של ל. הוא כאן ע"כ אינו לוקח שוב אחריות על אלו שיהיו בבניין היום (האולטימטום שנתנו השחורים להסגרתו של י. ל. נגמר היום).

מיד בצאת השבת התקשרו מטלוויזיה ל[וועד הנחות ב] לה"ק ושאלו "אם כאן זה... ליבאוויטש" וכשנענו שזה רק אחד המשרדים שאלו האם יש היום מסיבת עיתונאים... כך שנראה מה יהיו החדשות הערב.

מצו"ב: מודעות שנתלו בערב שבת

בהירצחו של התמים **יעקב ראזנבאום** הי"ד. בעקבות החששות ביום חמישי "ב אלול התלוו אל הרבי בחזרתו מהאוהל 770 עשרות שוטרים ופרשים וכו'.

במוסף המיוחד של 'בית חיינו' שגלווה אל גליון 103 הובא יומן של אחד התמימים ובו "סיכום אירועי הימים האחרונים בקראון-הייטס" כשהוא מתאר אפיזודה זו בהרחבה:

"לפנות ערב - והנה שחורים באים.. הם התגודדו מול 770 על השדרה וצעקו ונופפו באגרופיהם אך לא העזו להרים אבן או בקבוק. הרבי שליט"א אמור היה לחזור מן האוהל ובהשגחה פרטית - 10 דקות לפני שהרבי חזר הם הסתלקו מהמקום, ת"ל.

כשהתקרבה מכונית כ"ק אדמו"ר שליט"א היה זה ממש "מלכות דיק": שיירת אופנועים נוסעת בראש, ומן הצד טור פרשים על סוסיהם. "חמישים איש (לפחות) רצים לפניו".

המכונית נכנסה למקום החנייה הקבוע שם נעצרה, אך הרבי שליט"א לא יצא. הוא המשיך לעיין ברמב"ם, כשכל הקהל שצבא ליד המכונית ממתין למעלה מחמש דקות! הייתה הרגשה כאילו גם בזאת רצה הרבי שליט"א להפגין בטחון וחוסר דאגה ממה שיכול לקרות (כביכול) בחוץ".

<p>שנה אחת עמיקה ונכנס שים זה השני נשיא-דורו וה שערכים חתו יותר בשמחה. גדולה".</p>	<p>ה' זה מסע "מלכות דיק": שיירת אופנועים נוסעת בראש, ומן הצד טור פרשים על סוסיהם. "חמישים איש (לפחות) רצים לפניו" (לפחות)</p>	<p>שומר על יצא מבית אילו לא חזויות עכשן ברובו בימים אש היה רחם צמחה זו-השנה. שהקס בשל שד ומתאמץ שים בכיים ז השטרה ישנה</p>
<p>לאחר מכן ה החוליה" על שורה ארוכה בנסה המיוחד ככיים כמסע האירה הית אך ציטט מדג אדמו"ר שליט שנאמרה ידע</p>	<p>אכן, מכאן ואילך נחתו ה' לובניו בשימור מה בעינות השטרה. ואשר להסוכב בירנות מבקשות יחסיה. אלא שלמות ערב - ובה שחורים באים... לא ברור כיצד תחיה זאת המסורה. הם התגודדו מול 770 על השדרה וצעקו ונופפו באגרופיהם אך לא העזו להרים אבן או בקבוק. הרבי שליט"א אמר ה' חיינו מן הם התחילו מעמכם ת"ל. וכשהתקרבו מכונית כ"ק אדמו"ר שליט"א היה זה מסע "מלכות דיק": שיירת אופנועים נוסעת בראש, ומן הצד טור פרשים על סוסיהם "חמישים איש (לפחות) רצים לפניו".</p>	<p>ישו בעתה נכנס ליואל שליט"א ועמו הל' רב ר' לוי בישו ומשטרה</p>
<p>עבורו ביום שלום בער ש שאנוב הוא באומים השנה הפחות אריות מבטחה דת</p>	<p>בלי שבת התקיימו כו שלום וזכר נפלאה הית עד כמה ה עצמט ירוח אחרים של לבוא להט כשמחה דת אשר כזאת</p>	<p>זשפחות מבית ס, אפילו והרי מן הו רובו כאן עשלו דה שלנו קניות עבור קונטרס וה</p>

'חמישים איש רצים לפניו' ביומן ה'בית חיינו'

כללות אירוע ייחודי זה דווח גם בעיתונים חב"דיים נוספים, אך עיתון "בית חיינו" הוא המקום שבו נוסף הקישור של אירוע זה לעניין של "חמישים איש רצים לפניו" כשהדברים אף מתנוססים בגליון באותיות מוגדלות.

בהתוועדות שבת פרשת נצבים - כ"ח אלול ה'תשנ"א עסק הרבי בעניין ד"חמישים איש רצים לפניו" והאריך בכך שבאופן כללי בזמן הגלות אין הנהגה זו אך לאמיתו של דבר הרי זה מפורש בתורה שישנו עניין כזה וכו',

ולפתע תוך כדי הדברים התבטא שלפעמים כן קיימת הנהגה זו באמרו כפי שבעיתונים "קראו לאחרונה אודות הטענה ד"חמישים איש רצים לפניו"!

כבר בזמנו הובן שהכוונה היא לליווי המשטרתי הכבד שנלווה אל הרבי, ודווח בעיתונים השונים. אולם בקריאת האירוע כפי שדווח בבית חיינו עולה, ש(ככל הנראה) בהמשך לנכתב בשבועון כיוון הרבי באמרו שבעיתונים קראו אודות "חמישים איש רצים לפניו".

באותה שיחה תוך כדי שהרבי דיבר על העיתונים בהם קראו אודות הנ"ל הזכיר עניין בקשר לעיתונים: שעל אף שעדיין לא קראו בהם אודות כך שמשיח כבר הגיע הרי קראו בהם אודות כך שהוא עומד לבוא. אולי גם בכך ניתן למצוא רמז לעיתון "בית חיינו" ששוב ושוב בישר לקהל הקוראים את המסרים של הרבי על ביאת משיח הקרובה.

מביט בשער ה"בית חיינו" בסיום 'יחידות כללית'

מספר פעמים בשנה מתקיימת 'יחידות כללית' לאורחים שזכו לשהות במחיצתו של הרבי ועתה פונים לדרכם. סדר הנהגתו של הרבי בד"כ בסיום ה'יחידות כללית': לאחר שבית המדרש מתרוקן קם הרבי מביט אל ארון הקודש, רוחש בשפתיו הקדושות ויוצא לעבר חדרו הק' כשבידו שקיות הפ"נים. תוך כדי הצעידה נוהג הרבי בדרך כלל להביט אל השעון הקבוע בקיר המערבי.

בווידיאו מסיום היחידות כללית של חודש תשרי תשנ"ב שהתקיימה ביום שלישי א' דר"ח חשוון ניתן לצפות כיצד הרבי נוטל מבין שני חבילות הפ"נים את זו המלאה יותר מציץ לתוכה ומבקש מהמזכיר הר"ל"ג למלאותה גם בפ"נים שנמצאים בחבילה השנייה.

הרבי פונה מעט לאחוריו ומניח את החבילה על כסאו כשמחזיקה בידיו פתוחה לרווחה והר"ל"ג מעביר לתוכה עוד ועוד פ"נים עד שהתרוקנה החבילה השנייה לגמרי. הרבי מסדר את אבנטו, מרים את החבילה המלאה ביד ימין ויוצא לעבר חדרו הקדוש.

מביט בשער גליון 'בית חיינו' (מתוך סרט הידיאו)

בהזדמנות זו חרג הרבי ממנהגו התדיר בסיומם של ה'יחידות הכלליות' כשהפעם באופן נדיר נעצר הרבי לפני היציאה מהזאל הגדול ומביט אל לוח המודעות שם היה תלוי דף השער של גיליון

הרבי יוצא אל האוהל כשגליון 'בית חיינו' בידו הק'

ה'בית חיינו' האחרון - גיליון 108 בו התנוססה תמונת קודשו של הרבי ניצב על בימת התפילות ומעודד בידו הקדושה ומתחיה הכיתוב: "שמחת תורה. שמחת תורה כזה עוד לא היה. תיאור מקיף ומפורט של האירועים המופלאים בשמחת תורה תשנ"ב".

כך נמשך הדבר כמה רגעים בהם אוהז הרבי את חבילת הפ"נים הכבידה במיוחד בידו הק' ועומד יצופה ב'שער בלאט' של 'בית חיינו' בו מתנוססת תמונתו..

[כאן המקום לציין שבניגוד לשבועון כפר חב"ד שלמערכתו העביר הרבי מסר 'שלא יהיה בכל שבוע בתמונת השער תמונה של פלוני' הרי שבועון 'בית חיינו' שעיקרו ורובו סביב ענייני הרבי והחל מגיליון מספר 54 הופיעה בשער תמונתו של הרבי, לא רק שלא קיבל הוראה שכזו הרי פעמיים (בתפילה בכ"ה אדר בביתו כנ"ל ובמקרה זה - בסיום היחידות כללית) צפה הרבי בנוכחות רבים ולעיני המצלמות בשער הגיליון שבו הופיעה תמונתו].

מעיון במסמך הבא שנשלח אל הנהלת אגו"ח באה"ק
בר"ח שבט תנש"א אנו למדים על זהות חברי הנהלת
"בית חיינו", על סדר ההתנהלות ועוד:

לכבוד הנהלת אגודת חסידי חב"ד באה"ק

כפר חב"ד

הנידון: גיליון חדשות -770- "בית חיינו"

גליון "בית חיינו" יוצא לאור מזה כמה שנים ובא לשקף באופן
אותנטי ומדוייק את הנעשה בחצרות-קודש אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א
מאז ועד עתה התפתח הגיליון והגיע להישגים מרשימים הן בתוכן והן
בצורה והן בהיקף ההפצה. (הגליון מופץ בשלימות ובתקציר ומגיע
בסך הכל לכעשרת אלפים משפחות כ"י).

הגליון זכה להסכמה ועידוד רב של כ"ק אדמו"ר שליט"א כפי שניתן
לראות מהתשובות שקיבלנו מהרבי שליט"א שחלקן מודפסות בגליון
המצו"ב בעמוד האחרון.

למוסד "בית חיינו" יש הנהלה המפקחת והאחראית לגליון "בית
חיינו" ונמצא בתהליך מתקדם למיסודו כעמותה רשמית. חברי
הנהלה הם: הרב ישבעם שי' סגל, הרב מנחם מענדל שי' גרונה,
הרב מנחם מענדל שי' ברוד, הרב ישראל שי' הלפרין, הרב יצחק
שי' ברנדלר.

הרב מנחם ברוד משמש גם כמפקח ומבקר של כל הנכתב בגיליון
מלבד הקשרים שיש לנו עם אישים שונים עימם אנו מתייעצים ביחס
לתוכן ולצורה.

אנו מבקשים בזה את אישור אגו"ח למוסדינו וכמו"כ אנו מבקשים
שנציג אגודת חסידי חב"ד יהיה חבר בהנהלת "בית חיינו"

בדרך לאוהל: הרבי אוחז את ה"בית חיינו" בידו הק'

בשעת צהריים של יום שני כ' מר חשוון תשנ"ב זמן מה לאחר שחזר הרבי
מהטבילה במקווה נפנה הרבי לצאת לנסיעה לציון הקדוש. בשעה 3:25 יצא
הרבי מהיציאה האחורית לעבר הרכב כשבידו הק' מעטפה ושני קבצים שראו
אור לאחרונה: הגיליון האחרון של שבועון 'בית חיינו' - גיליון מספר 111,

הקונטרס הטרי שהופיע באותו היום - קונטרס 'בית רבינו שבבבל'.

מעיון מדוקדק בתמונה דומה שהרבי אוחז את גיליון בית חיינו בראש. גם א' התמימים שנכח במקום בשעת ההתרחשות אמר באוזנינו כי אם זכרוננו אינו מטעה אותו הרי שה'בית חיינו' היה מונח מעל הקונטרס והמעטפה שאחז הרבי בידו.

כחסידים האמונים על כך שכל תנועה הכי קלה של נשיא דורנו מדויקת ומדוקדקת, ובהתחשב גם בכך שכמ"פ העיר הרבי כשהניחו ספר או קונטרס שקדושתו קלה על גבי דבר אחר שקדושתו חמורה יותר, דומה שגם בעניין זה של הנחת שבועון ה'בית חיינו' מעל הקונטרס ה'מוגה' שיצא לאור זה עתה, ניתן להבחין בחביבות המיוחדת שמייחס הרבי לשבועון.

הרבי יוצא עם ה"בית חיינו"

את הדברים הבאים שמענו מהרב מרדכי מנשה לאופר והם מתפרסמים בזה לראשונה:

בימי חודש מנחם אב תנש"א ביקרתי בחצרות קודשנו יחד עם חמי הגה"ח הרב טוביה בלוי שליט"א. במהלך הביקור סעדתי בביתו של אחד מאנ"ש ושם נחשפתי לאוצר רשימות של יחידויות ושיחות של הרבי עם רבנים חשובים ואישים שונים שטרם ראו אור. לאחר נטילת רשות צילמתי אותם ובתקופה שלאחר הביקור פרסמתי רשימות אלו בשבועון ה"בית חיינו" יחד עם הערות ומראי מקומות המאירים את הדברים באור חדש ומחודש.

דומה שגם בעניין זה של הנחת שבועון ה"בית חיינו" מעל הקונטרס ה'מוגה' שיצא לאור זה עתה, ניתן להבחין בחביבות המיוחדת שמייחס הרבי לשבועון.

על רשימה אחת עמלתי במיוחד. היה זה ר"ד של שיחת הרבי עם הרב מרדכי סאוויצקי ביום רביעי ד' כסלו תשמ"ח. בתום עבודה מאומצת נתקבלה התוצאה המרשימה של שבעה עמודים מעוטרים בהערות ומראי מקומות שמספרם הכולל הגיע ל-100. את רשימה זו מסרתי לדפוס בגיליון 115 של ה"בית חיינו".

לא עבר זמן רב והרבי יצא עם הגיליון הנ"ל בו נדפסה רשימת היחידות של הרב סאוויצקי. אני באופן אישי קיבלתי מזה חיזוק גדול והרגשתי בזה עידוד

מהרבי על העמל והטרחא שהשקעתי בהכנת הרשימה לדפוס.

ליציאתו זו של הרבי עם ה"בית חיינו" יש פן נוסף ומיוחד. באותם ימים חגג שבועון 'כפר חב"ד' את צאתו לאור של גיליון מספר 500. ממש ביום הורדת גיליון ה"בית חיינו" הנ"ל לדפוס - ביום שני י"א כסלו תשנ"ב - הוציא הרבי מכתב ברכה מיוחד לכבוד המאורע ותוכנו: (א) ברכות לחברי המערכת והקוראים וכו' (ב) מעלת המספר 500, והלימוד והשייכות לשנת העיבור וכו' וביומני התקופה מצויין שמכתב הברכה של הרבי היה ל"שיחת היום" 770. גם בגיליון זה עצמו הופיעה ברכת מערכת 'בית חיינו' "לעמיתינו - ידידינו הנכבדים, חברי מערכת עיתון "כפר חב"ד".. ליום חגכם בהגיעכם בעז"ה ובברכותיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א לגיליון ה-500".

והנה דווקא באותו השבוע כשתשומת הלב החב"דית והזרקורים מופנים לשבועון 'כפר חב"ד' יוצא הרבי כשעמו דווקא גיליון 'בית חיינו' - השבועון החב"די השני שיש שראו בו כ'מתחרה' לכפר חב"ד, ובכך מדגיש ומבטא הרבי שוב ודווקא בעיתוי זה את החביבות השמורה לשבועון שלנו - "בית חיינו".

שלהי כסלו תשנ"ב: מענה מרגש

באמצע חודש כסלו נסע ר' יצחק ברנדלר לחצרות קודשנו שם שהה בחג האגים י"ט כסלו עד חג החנוכה בתחילתו חזר לאה"ק. לפני חזרתו לארץ

הכניס דרך המזכירות ב' ספרים בהם נכרכו כלל גיליונות בית חיינו שיצאו עד אז לאור עולם, מגיליון 1 עד גיליון 115 יחד עם ד"ח בו נכתב על הגיליונות האחרונים המורחבים בתוכניהם, הרחבת צוות העובדים ועוד.

זמן קצר לאחר מכן, נתקבל מענה קודש מיוחד וכך כתב הרבי:

כהנ"ל נת' ות"ח ת"ח אזכיר עה"צ להנ"ל ולכל המצטרך לכל אחד ואחד שיחי' מהם ויבש"ט.

הרב אלישיב קפלון ששימש אז כעורך הגיליון באה"ק מספר באוזנינו על ההתרגשות הרבה שפעל המענה, בו מפרט הרבי באופן מיוחד שהוא יזכיר על הציון את כל אחד ואחד מהעמלים על מלאכת ההוצאה לאור לכל העניינים להם הם צריכים. "היה ממש מרגש לשמוע מהרבי שיזכיר אותך באופן אישי על הציון".

הרבי מדריך: לפעול לפי המזומן

במהלך ימי חנוכה תשנ"ב נערכה התייעצות בין חברי הנהלת "בית חיינו" לאור המצב הכספי הקשה אליו נקלע השבועון. מסקנת ההתייעצות הייתה שעל מנהל המערכת ר' יצחק ברנדלר לכתוב לרבי מכתב דחוף אודות המצב הכלכלי הקשה של הגליון תוך פירוט ההוצאות וההכנסות וכו'.

ולבקש את ברכת הרבי לישועה מיידית כך שיתאפשר לקיים את ההוראה שהתקבלה במענה הרבי האחרון בסופו "ויבשרו טוב".

כמצווה ועומד קיים ר' יצחק את הדברים כשבמכתב ארוך מנר ז' דחנוכה בדר"ח טבת תיאר בפרוטרוט את המצב הפיננסי של השבועון. את בקשתו מסכם ר' יצחק בכתבו: "בקשתנו שכ"ק אדמו"ר שליט"א יפעל לישועה מיידית כך שנוכל לקיים את ההוראה שקיבלנו במענה הקודם (בסופו) "ויבש"ט" - שנוכל לבשר טוב בכל התחומים (בכל מכל כל) ולגרום נח"ר לכ"ק אדמו"ר שליט"א. המכתב נחתם בתקווה והתשוקה שעמדה מול עיני המערכת גם ברגעים קשים אלו - "ויהי רצון שנזכה בקרוב ממש לבשר בגליונו על התגלות משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה - נאו!".

במענה הרבי שהגיע במהלך הימים שקדמו לט"ז טבת נתקבלה הוראה ברורה ע"ד ההתנהלות הכספית שצריכה לנקוט המערכת מעתה ואילך:

לפעול לפי המזומן

במענה הוסיף הרבי וציין שהדרכה זו היא (תוכן) 'כמענה לצא"ח מאז' (הלשון המדוייקת לא נשתמרה) כשהדברים מכוונים למענה הרבי לצא"ח בא'

דר"ח אדר תשנ"ג, אז ציין הרבי את החשיבות העצומה בפעילות שנעשתה עד אז ("צאגו"ח על יד וליד הכהן הריי"צ שי' אהרונוב עשו עבודה נפלאה ובאופן דפעולה נמשכת וכו' לדורי דורות") אך עם זאת הורה מעתה ואילך לפעול לפי המזומן ("מכאן ולהבא.. יעשו רק כפי המזומן שכבר נמצא אצלם בקופתם") כשבכמה הזדמנויות הזכיר הרבי לצא"ח שוב את מענה זה (לדוגמה בהמשכו של חודש אדר - "מכאן ולהבא - יפעלו כפי המזומן שלהם").

ייתכן שבציון 'כהמענה לצא"ח מאז' מכוון הרבי לרמז על כך שאין סתירה בין ההוראה המצמצמת (כביכול) לבין החשיבות העצומה של השבועון ומה שפעל ע"ע כמו שעל פעולות צא"ח התבטא במילים נפלאות על חשיבות ויוקר הפעילות מחד ומאיךך הורה לפעול לפי המזומן.

הגזירה על הרשימה מ'חלוקת הדולרים'

כזכור בעקבות תשובתו המכוננת של הרבי בו קבע ש"כל המפרט הרי זה משובח וכו'" ניתנה למערכת ה"בית חיינו" רשות מיוחדת לצפות ב'חלוקת הדולרים' מידי שבוע ולהדפיס בשבועון פנינים מהחלוקה. בתחילתו של חודש סבת נפל דבר וא' מחשובי החסידים החליט לעצור נוהג זה. לפנינו מכתבה של מערכת 'בית חיינו' אל הרבי מה' סבת תשנ"ב בו אנו למדים על הפרשייה החדשה שהתעוררה:

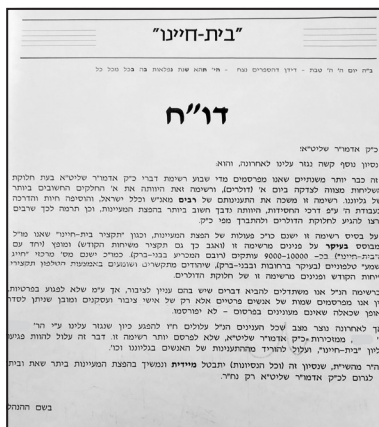
ב"ה יום ה' ה' סבת - דידן דהספרים נצח - ה' תהא שנת נפלאות
בה בכל מכל כל

דו"ח

כ"ק אדמו"ר שליט"א!

ניסיון קשה נוסף נגזר
עלינו לאחרונה והוא:

זה כבר יותר משנתיים
שאנו מפרסמים מידי שבוע
רשימת דברי כ"ק אדמו"ר
שליט"א בעת חלוקת
השליחות מצווה לצדקה
ביום א' (דולרים) ורשימה
זו היוותה את א' החלקים
החשובים ביותר של
גיליוננו. רשימה זו משכה

דו"ח מתאריך ה' סבת

את התעניינותם של רבים מאנ"ש וכלל ישראל, והוסיפה חיות והדרכה בעבודת ה' ע"פ דרכי החסידות, היוותה נדבך חשוב ביותר בהפצת המעיינות, וכן תרמה לכך שרבים ירצו להגיע לחלוקת הדולרים ולהתברך מפי כ"ק.

על בסיס רשימה זו ישנם כו"כ פעולות של הפצת המעיינות, וכגון "תקציר בית חיינו" שאנו מו"ל ומבוסס בעיקר על פנינים מרשימה זו (ואגב כך גם תקציר משיחות הקודש) ומופץ (יחד עם ה"בית חיינו") בכ-10,000 - 9,000 עותקים (רובם המכריע בבני ברק). כמו כן ישנם מס' מרכזי "חייג ושמע" טלפוניים (בעיקר ברחובות ובבני ברק) שיהודים מתקשרים ושומעים באמצעות הטלפון תקצירי שיחות הקודש ופנינים מרשימה זו של חלוקת הדולרים.

**רשימה זו משכה
את התעניינותם של
רבים מאנ"ש וכלל
ישראל, והוסיפה
חיות והדרכה
בעבודת ה' ע"פ דרכי
החסידות, היוותה
נדבך חשוב ביותר
בהפצת המעיינות**

ברשימה הנ"ל אנו משתדלים להביא דברים שיש בהם עניין לציבור, אך ע"מ שלא לפגוע בפרטיות, אין אנו מפרסמים שמות של אנשים פרטיים אלא רק של אישי ציבור ועסקים ומובן שניתן לסדר באופן שכאלה שאינם מעוניינים בפרסום - לא יפורסמו.

אך לאחרונה נוצר מצב שכל העניינים הנ"ל עלולים ח"ו להיפגע כיוון שנגזר עלינו ע"י הרב . . שלא לפרסם יותר רשימה זו. דבר זה עלול להוות פגיעה לגיליון "בית חיינו" ועלול להוריד מהתעניינות של האנשים בגיליונו וכ'.

ויה"ר מהשי"ת שניסיון זה וכל הניסיונות יתבטל מיידית ונמשיך בהפצת המעיינות ביתר שאת וביתר עוז לגרום לכ"ק אדמו"ר שליט"א רק נח"ר.

בעיה זו המשיכה ללוות את ה"בית חיינו" עד גמר הוצאתו לאור לאחר כ"ז אדר תשנ"ב. מעתה ואילך הייתה המערכת עושה מאמץ כביר להשיג את תוכן הדברים בחלוקת הדולרים בדרכים ואמצעים שונים כשלמרות כל המאמצים לא הצליחו להגיע לכמות התוכן שהייתה מודפסת עד אז. בגיליון הראשון שיצא לאור אחרי מאורע זה - גיליון 119 - נכתב:

הננו מביאים בזה פנינים מחלוקת הדולרים דשבוע זה כפי שקיבלנו מאת בעלי המעשה עצמם; ובהזדמנות זו נבקש שמהם יראו רבים וכן יעשו - לתועלת ולזיכוי הרבים.

מיני גיליון זה ואילך בראש 'רשימת הדולרים' נוסף הכיתוב: על פי רשימת השומעים בלי אחריות.

בדו"חות הבאים אל הרבי אנו מוצאים אזכורים נוספים לפרשייה זו כשר' יצחק ברנדלר מדווח לרבי על המאמצים להתגבר על בעיה זו ולהשיג את תוכן דברי הרבי למדור. בדו"ח מט"ו טבת נכתב: "למרות שמקשים עלינו מאוד בהשגת חומר למדור 'פנינים מחלוקת הדולרים', וכפי שכתבתי במכתבי הקודם, עשו הבחורים הת' מאמצים רבים והשגנו (אמנם פחות מהרגיל) חומר למדור וב"ה הציבור נהנה ויה"ר שימשיך לפחות כך ונצליח כל שבוע להשיג חומר למדור זה שהוא, לדעת רבים, החשוב ביותר בגיליון, ושכ"ז יהיה לנח"ר

בחודש תשרי תנש"א זכה העיתונאי שאול שיף לשהות ב-770, ולחות את אווירת החגים המרוממת אצל הרבי. לאחר שובו ארצה, הוא העלה את רשמיו מהחודש עלי כתב. תחת הכותרת 'מרתון של קדושה' פירסמם בעיתונו 'הצופה', ובפתח דבריו כתב:

הדבר שברצוני לפתוח בו נשמע לכאורה שולי. קראתי מספר פעמים בחוברת "בית חיינו" תיאורים על הרבי שליט"א - שהרבי עשה עם היד ככה והרבי עשה עם היד ככה; שעשה את העיגול יותר גדול ועשה את העיגול יותר קטן, ואני חייב להודות - את חטאיי אני מזכיר היום - שזלזלתי בסוג זה של כתיבה, ואמרת בלבי שהכותב הזה מגזים בתיאורים שלו.

היום דעתי ולבי אחרים. אחרי שהייתי במחיצת הרבי שליט"א והיתה לי ההזדמנות לעקוב אחריו עשרים וארבע שעות ביממה "מנקודת תצפית טובה" כפי שאומרים; אחרי שראיתי מקרוב כל צעד שלו וכל פעולה שלו שניה אחר שניה במשך שעות - אני מבקש סליחה על החשדות שהיו לי כלפי הכותב ב"בית חיינו", ויתרה מזו - אני חושב שהוא ממעיט בכתיבתו בכל הקשור לכל אחת מתנועותיו של הרבי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א.

בדו"ח מחמישה עשר בשבט תשנ"ב ששיגר ר' יצחק לרבי: "הננו לבשר שהצלחנו ב"ה בשבועיים האחרונים להו"ל גם את תקציר "בית חיינו" [שהופץ ב-5000 עותקים בב"ב והסביבה] וזאת לאחר הפסקה קצרה שנכפתה עלינו עקב, שלאחרונה, נמנע מאיתנו בהוראת הר'. . לקבל את קטעי הווידאו מחלוקת הדולרים דיום א' [דבר שפגע גם בגיליונו המלא למרות שב"ה הצלחנו בינתיים - בדרכים שונות- להשיג כל שבוע מספר פנינים מהחלוקה (ועי"כ הצלחנו להוציא גם את ה"תקציר") ומקווים ומתפללים, ומבקשים את ברכתו הק' שבעזה"ת תיפטר גם בעיה זו לתועלת הפצת המעיינות בין אנ"ש והקוראים כפי שכתבתי במכתבים הקודמים]."

על דו"ח זה (שכלל גם דיווח על קיום הוראת הרבי "לפעול לפי המזומן" ע"י המערכת, ודיווח על פתיחה במגעים עם אנשי עיתון כפ"ח להוציא לאור את גיליון "בית חיינו" בשיתוף עימם עקב המצב הכספי ובהמלצת וועד רבני אנ"ש באה"ק בראשות הרב ירוסלבסקי) נתקבל מענה הרבי (נדפס בגיליון מספר 125 שראה אור בכ"ד שבט):

וימשיך בבשו"ט ובהוספה והזמ"ג

אזכיר עה"צ

ייתכן והסיפור הבא - שסופר ע"י אחד מחשובי החסידים - מהווה הצד השני של המטבע בפרשייה זו:

פעם אמרתי לכותבי חדשות בית חיינו שיחדלו מלהוציא לאור, כי ראיתי שם דברים בלתי-נכונים. הם היו בטוחים שזו הוראה מהרבי והכניסו לו מכתב בעניין זה. כשננסתי אל הרבי שאל אותי: מדוע אסרת עליהם לפרסם? נטלתי גיליון והראיתי לרבי דברים לא נכונים שנדפסו שם. בתגובה חיך הרבי קלות והיה נראה כי אין הוא רואה את הדברים בחומרה.

“הרי כבר ענית”

בט"ו טבת תשנ"ב שיגרה מערכת "בית חיינו" דו"ח בו נכתב אודות השמחה בקבלת מענה הרבי "לפעול לפי המזומן" ופעילות המערכת בהתאם לכך, דיווח אודות ההוצאה לאור של גיליונות 118 ו-119 ואודות הריאיון עם ר' י קפלן שהגיע ז"ע ממניסק והיה בקשר עם הורי הרבי, אודות המדור "פנינים מחלוקת דולרים" (נדפס לעיל) ואודות המצב הכספי הקשה ורצון המערכת בהמשך ההוצאה לאור "על פי התשובות- הוראות שזכינו לקבל מכ"ק אדמו"ר שליט"א במשך השנים" על אף המצב הנ"ל.

בשולי הדו"ח שנשתמר בארכיון מערכת "בית חיינו" הועתק מענה הרבי תחת הכותרת "זכינו למענה קודש", וזלה"ק:

הרי כבר עניתי ומה השאלה!

אזכיר עה"צ

כל תופעה בעולם, ובפרט הקשורה להתגלות תורת החסידות ודרכיה - מתפרשת בשני רובדים - אופנים, זה לפני מזה:

מעברו של "יומן מבית חיינו" לקדמת הבמה, בפורמט המתאים לקטן ולגדול, יכול להתקשר ל"התמעטות המוחות והלבבות" גם אצל חסידים, ועוד יותר לאור העובדה שמעגל "המקושרים או השייכים" לרבי הלך והתרחב במימדים ניכרים, ולציבור ניכר

ממנו התבקש אפיק קשר תובעני פחות, ברמה וסגנון מותאמים לו, אך בדבדב בצורה שרוחב היריעה ("כל המפרט") - תוכל למלא את מקום ה"אורך ועומק".

ביחד עם זאת, התייחסותו המיוחדת של הרבי לעלון זה, מצביעה על פן עמוק יותר:

תורת החסידות מבארת, כי בעוד שבזמן הזה מסוגלים להתקשר לתורה ולנותן התורה רק באמצעות כלי ההשגה - הרי לעתיד לבוא, יגלה משיח צדקנו אלוקות באופן של "ראיה" בה ניתן להגיע למדריגות גבוהות ופנימיות בהרבה (ואף באמצעות הקשר של "מלך ועם", הנעלה גם מראיה).

האפשרות שנתן הרבי לראותו בהזדמנויות כה רבות בשנים אלה, וביחד עם זה, להעביר את אותה "תמונה" לכל מדינות המלך - היא (ככל שניתן להסיק "בדרך אפשר") מעין טעימה מערוץ השפעה נעלה זה, המדלג מעל מגבלות וחילוקים של

הבנה השגה, ויוצר קשר של "עצם עם עצם", בין היחידה הכללית של הדור ובין כל אחד מאנשי הדור.

ולא זו בלבד: מלבד עצם המצב של גילוי אלוקות שיתחדש אז - הדבר יבטא מכל פרט גם של גשמיות הבריאה, "אבן מקיר תזעק". אם בזמן הזה "לבושים" ו"גילויים" מעלימים במידת-מה על הופעת ה"נקודה" וה"עצם" - הרי שלעתיד תהיה הרמוניה מושלמת, בה כל פרט של כחות הנפש יבטא את עצם הנפש, וכל נברא על כל פרטיו ובגדריו יבטא את "אמיתת המצאו" של הבורא.

ושוב, בדרך אפשר בלבד: גם היבט זה משתקף במרכזיותו של "יומן בית חיינו" בזמן הסמוך ביותר לביאת המשיח - הצד הגלוי והחיצוני אינו מתמודד מול תשומת הלב לעיקר ולפנימי, כי אם אדרבה - כל פרט מהנהגת נשיא הדור, המשיח שבדור, משקף באופן מלא את נקודת המרכז, את הציר עליו סובב הכל, את מה שהוגדר על ידו כ"עבודה היחידה" בזמננו - קבלת פני משיח.

ואם כך בעת ההיא, עובר לעשייתן - כל-שכן וקל-וחומר עתה, אשר הימים האלה צריכים להיות "נזכרים" וע"י כך "נעשים".

יותר מאי פעם נזקקים הכל לרענן את זכרונם (ושמא אף ללמוד מחדש) ולהביט אל "צור מחצבתם", אל הימים בהם נוצקו יסודותיו של "מבצע משיח", והונחו היסודות לעבודת השליחות העיקרית בימינו. לראות כיצד הרבי מלך המשיח שליט"א עצמו הופך את "בשורת הגאולה" ממשאת נפש לפקודת יום, לחוות מחדש את הופעתו של "קונטרס בית רבינו שבבבל" על ביטוייו המיוחדים והיחס המיוחד של הרבי כלפיו (גם הוא נקבע מקומו בסידור); להוכיח מה היו הפעולות שנקטו לאחר ה"שיחה הידועה" ותגובות - ועידודי! - הרבי אליהן; לראות כיצד המסר של "הגיע זמן גאולתכם" מבצבץ מכל חלוקת דולרים, מכל שיחת-קודש, מכל מענה כללי, ובעיקר, כיצד כגואל ראשון בשעתו, הוא שם בפי חסידיו את המענה לשאלה "ואמרו לי מה שמו, מה אומר אליהם!"

ואין טוב מאשר הגליונות של "חדשות 770 בית חיינו" המסכמים את אותו "מועד מועדים וחציי" - שנתיים ומחצה - בחצרות קדשנו, כדי לידע ולהתוודע, כאן ועכשיו, "מה אנו, מה חיינו".

להביא לימות המשיח

התוועדות מעוררת ומחיה עם הרב יצחק איזיק שי' לנדא

זה היה במוצאי היום הקדוש יו"ד שבט, בשנת ה'קבוצה' שלי - תשמ"א. כרגיל ונהוג ביום זה, הרבי מלך המשיח ניגש אל העמוד ועלה חזן בתפילות. כמובן שכל הקהל ואנחנו התמימים בתוכו, הצטופף סביב כדי לא לפספס תנועה מהנהגות קדשו הנשגבות. על עמוד החזן דלקו חמישה נרות, שני נרות גבוהים מהצדדים, וביניהם שלושה נרות נשמה קטנים יותר.

כשהרבי נכנס לתפילת ערבית, כבר כבו הנרות הקטנים. נר שעווה אחד עוד דלק, ואילו הנר השני כבה אף הוא. איש לא ראה צורך להדליק את הנרות לפני כניסתו של הרבי - הלא מדובר כבר על מוצאי היום וכנראה חשבו הנוכחים במקום כי אין עוד צורך בהדלקת הנרות כולם.

כאשר הרבי הגיע וניגש למקומו שבמזרח, שאל לפתע מדוע הנר אינו דלוק. מיד ניגשו כמה וכמה וניסו להדליק את הנר. פתילתו של הנר, שכבה כבר כמה שעות לפני כן, שקעה בתוך השעווה הנמסה, ושוב לא היה ניתן להוציאה

ולהדליקה. כך ניסו במשך רגעים ארוכים להדליק את הנר - אך ללא הועיל. בכיסי היה באותה העת מברג קטן, כזה המשמש לחיזוק משקפיים רופפים. ניגשתי אני ולקחתי את הנר לידי. גירדתי סביב הפתילה מכוסת השעווה, והנר נדלק בן רגע. התחילו בתפילת ערבית.

בסיום התפילה, כשהרבי עבר ליד הנר הוא הביט בו, והייתה ניכרת שביעות רצון על פניו הקדושות. בלתי ניתן לתאר את רגשותי באותה השעה, את רוממות הרוח על כך שזכיתי לגרום לרבי נחת רוח. עד עצם היום הזה שמור עמי אותו מברג, מאוחסן יחד עם הדולרים שזכיתי לקבל מהרבי. כך הוא ההרגש שלי. דבר שעיימו זכיתי לגרום נחת רוח לרבי הוא יקר מכל יקר. אני מרגיש שהמברג הקטן הזה הוא פשוט דבר שאיתו זכיתי למלאות את הרצון של הרבי.

בלתי ניתן לתאר את רגשותי באותה השעה, את רוממות הרוח על כך שזכיתי לגרום לרבי נחת רוח.

רגש מיוחד יש לחסיד, והוא הרצון לגרום לרבי נחת. כל חסיד הקשור לרבי יודע כי אין דבר שהוא חפץ בו יותר מלעשות נחת לרבי, הרצון הזה הוא דבר פשוט שמושרש בנשמתו של כל חסיד וכאשר הוא אכן זוכה ומרווה לרבי נחת - הרי שהוא מרוגש מכך ושמח עד אין קץ.

הזיכרון הזה, שנשאר בליבו של חסיד, עומד וחי לנצח כמגדלור שמאיר את חייו היום-יומיים. זה הולך איתך לחיים ונותן לך את החיות הנדרשת לעשות את רצונו של הרבי בכל רגע.

בדברים גשמיים ופשוטים קל להרגיש ש'עושים משהו' וגורמים נחת. אך אם קצת מתבוננים אפשר לראות עד כמה לרבי יש שביעות רצון כאשר תמים לומד, כאשר בחור מתפלל באריכות ועובד על מידותיו. אמנם, מכיוון שהנפש הבהמית והגוף החומרי מעלימים ומסתירים על הנפש האלוקית, לפעמים כשעושים מעשים אלו לא נרגש כ"כ הנחת שגורמים לרבי, דווקא בדברים גשמיים, ממשיים, כאשר אנחנו פועלים איזו פעולה מוחשית לגרום לרבי שביעות רצון כאשר הוא נמצא ממש מולנו, לפעמים נרגש שאז דווקא גורמים יותר נחת.

כך הדבר גם בענייני מבצעים. לבחור הרבה פעמים נראית העבודה עם ה'חוצה' הכרחית יותר. הוא חושב שבאם הוא יעשה מבצעים בחוץ ויקרב אנשים אזי זה יגרום נחת רוח רב יותר לרבי. אבל האמת היא שבאותה מידה,

ואף יותר מכך, יש לרבי נחת ממנו כאשר הוא שוקד על התורה והעבודה, מונח בנגלה וחסידות ופועל על עצמו בעבודת התפילה.

על דרך זה בעניני משיח. כולנו יודעים על החשיבות בקירוב עוד יהודים לעניני משיח על ידי שמסבירים להם בטוב טעם על הגאולה הקרבה וכל המעלות שיתלוו אליה. זה חשוב וחובה והרבי מדבר על זה. אבל, צריך לדעת שיש לרבי קורת רוח רבה ואף גדולה יותר כאשר הבחור חי משיח בעצמו.

•

ישנם כמה פירושים בפסוק 'כל ימי חיך להביא לימות המשיח'.

הפירוש הפשוט - אני יודע כי המעשים שלי הם אלו שיגרמו לכך שמשיח יבוא. זה משנה את כל ההנהגה שלי. כל מעשה שלי או דיבור ומחשבה מונהגים ומתנהגים בהתאם לתכנית שתוביל אותי לשם. כל ההליכות היומיומיות והתורה ומצוות שלי - חדורים בזה.

הסבר שני - כל העיסוק שלך הוא להחיות יהודים אחרים בענייני משיח.

כ"ב תמוז תש"א

לגרום לעוד יהודי ועוד אחד שיעסוק במשיח, שיצפה למשיח - 'להביא (אחרים) לימות המשיח'.

אבל ישנו פירוש שלישי, שקשור במיוחד לתמימים. העיסוק שלנו בתומכי תמימים זה להפוך את עצמנו לנרות. נרות מאירים, נרות שמקרינים את הזיו שלהם על כל הסביבה, אבל קודם כל צריך להפוך את עצמנו מבפנים. הענין של הפצה ופעילות בחוץ, הפעולות שתעזורנה לעוד יהודים להתחבר עם ענייני משיח, הכל טוב ויפה - בזמנים שמחוץ לסדרים. במהלך סדר היום הרגיל עיקר ענינו של בחור זה בתוך כתלי הישיבה, לשם הוא מחובר ולשם הוא שייך.

אין הפירוש ש'להביא לימות המשיח' נוגע לו רק בזמנים מיוחדים, במבצעים בימי שישי וכאשר הוא נפגש עם עוד אנשים. אלא - כל ימי חיך. כל היום. לא רק בין הסדרים, לא רק ב'בין הזמנים' כשהוא הולך ברחוב ופוגש אנשים שעדיין לא שמעו ש'הנה זה משיח בא'. הוא חי את זה בכל יום ויום בכל רגע ורגע!

הפירוש השלישי הוא - תביא את עצמך לימות המשיח. תגרום לעצמך לחיות משיח. זו היא העבודה של 'תמים' זה מה שהרבי דורש מכל אחד ואחד מהבחורים בדור השביעי. בזמנים הפנויים תפיץ משיח, תעסוק במבצע משיח, ובלהט. אבל עיקר עניינך כתמים הוא ל'הביא (את עצמך) לימות המשיח', לפעול על עצמך לחיות בימות המשיח.

מה זה אומר?

העבודה שלנו זה לימוד בשקידה והתמדה,

העבודה שלנו זה להתפלל מתוך כוונה,

העבודה שלנו זה לתקן את המידות - בזה אנחנו עובדים מתוך חיות להביא לימות המשיח. רק כך אנחנו מקיימים בעצמנו את ההוראה של הרבי.

וכשאנחנו מתנהגים בהתאם לתנועה הזו, אנחנו שמים את עצמנו במקום אחר.

הרבי גילה לנו - "גילה על ידי עבדיו הנביאים" - שאנחנו נמצאים בדור של משיח. צריך לדעת ולהפנים את זה עמוק אל תוך הנפש.

כאשר בחור, תמים, חושב רגע לקראת מה הוא הולך, בפני מה הוא עומד. הוא יודע שהוא נמצא ועוד הולך להמצא במצבים וניסיונות לא קלים כלל. הרי 'ידע איניש בנפשיה'. כל אחד שמעריך את עצמו נכונה יראה באיזה מדריגה הוא נמצא ואלו ניסיונות נקרים לפניו. בעניינים של מחשבה ושל מעשה בפועל. וגם בנושאים של אמונה

- עומדים בפניו ניסיונות כאלו, שלא היו בדורות הקודמים.

בעבר, התמימים חיו בליובאוויטש, מנותקים מהעולם והדבר הכי 'גרוע' שיכלו לעשות היה ללכת לשחות בנהר... זה לא היה ניסיונות.

בימינו כשבאים לבחור ודורשים ממנו שיפור בהנהגה או שיפור במעשה בפועל, אין זה התעלמות מהקושי ומהניסיונות בפניהם הוא עומד, חיזו דהאי עלמא שגלוי לפניו בכל פינה.

- הזדעקתי, ואמרתי
- לו - אם כן במה
- מתבטאת קבלת
- המלכות? אם על
- דברים שהרבי אומר
- לך לעשות אתה
- עונה 'אני משתדל',
- אז איפה היא קבלת
- המלכות שלך?

הנפש הבהמית והיצר הרע מרגישים שהם הולכים לסיים את תפקידם בעולם, והשטן מאמץ את כל כוחותיו בפרפורי גסיסה. וזה קשה לנו -

אבל אם בחור יודע, שכל הקושי הזה נובע מכך שהוא נמצא ב'להביא לימות המשיח', מרגעי הגלות האחרונים שהיצר מפעיל בהם את כל כוחותיו, אזי הוא מבין שזה מה שמוטל עליו כעת כ'תמים' - להפעיל את אותו מאמץ אחרון שיסלק לגמרי את מציאות היצר הרע מהעולם.

איך עושים את זה?

הרבי אמר לנו עשו כל אשר ביכולתיכם. וזה דבר שדורש ביאור, וכי מישוהו יכול להגיד 'עשיתי כל מה שאני יכול?' ובכל זאת - הרי זה מה שהרבי דורש.

הרבי מתכוון שתעשה כל מה שאתה יכול לגבי עצמך שאתה תגיע לימות המשיח. לכל לראש - קבלת המלכות. כל תמים צריך לקחת על עצמו משהו בתוך סדר היום שלו שאותו הוא עושה בקבלת עול. הוראה של הרבי או הקפדה והידור נוספים בשו"ע שאותם הוא לוקח על עצמו ומקיים אותם כ'חוק בל יעבור'. וכאמור 'ידע איניש בנפשיה' במה מוטל עליו כעת להתחזק.

י"ז אלול תנש"א

יצא לי לא מזמן לדבר עם בחור חסידי, ועל ההתקשרות שלו לרבי. שאלתי אותו מה קורה עם חת"ת ורמב"ם? והוא אומר לי שלא יוצא לו תמיד להגיד... הוא משתדל... והוא בחור חסידי! ואני הזדעקתי, ואמרתי לו - אם כן במה מתבטאת קבלת המלכות? אם על דברים שהרבי אומר לך לעשות אתה עונה 'אני משתדל', אז איפה היא קבלת המלכות שלך?

בחור לא אמור לפתור את זה לבד. הרבי אומר 'עשה לך רב' וכל אחד צריך לגשת למשפיע ולשאול אותו 'הרבי אומר עשו כל אשר ביכלתכם, איפה אני מקיים את זה?'. והמשפיע, שההשפעה שלו היא בכוח של הרבי ידריך אותו מה דורשים ממנו כעת. וזהו 'להביא לימות המשיח'.

אני רוצה לסיים באיזה סיפור. לפני עשרות שנים נקלעתי בשבת לפני י"ט כסלו לשיבה תיכונית מסויימת, ע"מ לדבר על מהותו של יום. הסדר היה שבמוצאי השבת, היו עושים מסיבה בכפר חב"ד אליה היו מגיעים מכלל הישיבות התיכוניות בהן התמימים ביקרו.

בסעודת שבת דיברתי אז לפני הבחורים, וחזרתי לפניהם על מאמר המשיח לבעש"ט: 'אימתי קאתי מר לכשיפוצו מעינותיך חוצה'. אפילו התיכונסטיים ידעו את זה. ושאלתי אותם - למה? מדוע הפצת המעיינות קשורה עם ביאת המשיח, מה השייכות ביניהם?

עניתי להם - הרי מה יהיה בימות המשיח? הרמב"ם אומר, 'לא יהיה עסק העולם אלא לדעת את השם'. לא תהיה הפסקה למשחקים, לא תהיה הפסקה לבריכה (היו להם בשיבה את כל המתקנים והמגרשים שרק אפשר...). אף אחד לא יתעסק בזה.

אלא מה יעשו כל היום? ישבו וילמדו תורה!

אם תשאלו את החברים שלכם תגלו שאף אחד לא רוצה לוותר על משחק כדורגל, או על שחיה מהנה בבריכה. משיח אוהב כל יהודי, והוא לא רוצה לקלקל לנו את המשחקים. כנראה, אמרתי להם אז, שלכן הוא לא מגיע.

כאשר ילמדו תורת החסידות, יידעו את היוקר שיש בלימוד תורה, איך שעל ידי לימוד תורה לא רק תופסים שכל יפה וחכמה נפלאה, אלא מתחברים להקב"ה. כשכולם יבינו את התפיסה של חסידות מהי 'חכמתו של הקב"ה', יפנימו את האלוקות שבתורה, ממילא כולם ירצו ללמוד כל היום - אז יבוא משיח. כשנרצה אותו באמת.

תמימים, גם עלינו הדברים אמורים. כשנפעל בעצמנו, להביא את עצמנו לימות המשיח. שכל מה שאנחנו נבקש ונרצה זה לעשות עוד פעולה להביא את משיח, עוד מעשה לקבל את מלכותו של הרבי - אז יבוא משיח.

כשאנחנו חדורים בענייני משיח, גם ההשפעה שלנו על החוץ מביאה אותנו עצמנו לתוך העניין. ראיתי בעצמי איך העניין שאותו דיברתי כאן והשפעתו לאחרים לפני שנים רבות, נמצא עד היום אצלי בעצמות.

תמימים! המעשה הוא העיקר - כל אחד צריך לקבל על עצמו מלכותו של הרבי, ויעשה כל שביכולתו להביא את המשיח.

כך הוא מביא את עצמו לימות המשיח.

(מתוך דברי הרב לנדא בהתוועדות חסידית.
נכתב ע"י חברי המערכת ועל אחריותם בלבד)

לזכות

הרה"ח הרב ירחמיאל שי' וזוגתו מ' חנה תחי'
וב"ב: חי' מושקא, דבורה לאה, שיינא, מנחם מענדל,
חווה רבקה, דוד, שיינדל גיטל, מנוחה סימא, צבי
הירש, יקותיאל דובער שיחיו

בעלינאָוו

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
להצלחה רבה ומופלגה בעבודת השליחות
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ס. פאולו - ברזיל

נתרם ע"י הרה"ת ר' שמואל וזוגתו מרת שטערנא
שרה שיחיו
שפריצער